

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

60. gadagājums

2017. gada 19. jūnijs

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2017/C 195/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2017/C 195/02	Lieta C-527/15: Tiesas (otrā palāta) 2017. gada 26. aprīļa spriedums (Rechtbank Midden-Nederland (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Stichting Brein/Jack Frederik Wullems, kas darbojas ar vārdu Filmspeler Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Intelektuālais un rūpnieciskais īpašums — Direktīva 2001/29/EK — Dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošana — 3. panta 1. punkts — Publiskošana — Jēdziens — Multivides atskaņotājs — Pievienojumprogrammas (add-ons) — Darbu publicēšana bez tiesību īpašnieka atļaujas — Piekļuve straumēšanas (streaming) interneta vietnēm — 5. panta 1. un 5. punkts — Reproducēšanas tiesības — Izņēmumi un ierobežojumi — Likumīga izmantošana	2
2017/C 195/03	Lieta C-564/15: Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 26. aprīļa spriedums (Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Tibor Farkas/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pamata saistībā ar Savienības tiesību pārkāpumu izvirzīšana pēc savas ierosmes — Līdzvērtības un efektivitātes principi — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma — Direktīva 2006/112/EK — Tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu — Apgrieztās iekasēšanas sistēma — 199. panta 1. punkta g) apakšpunkts — Piemērošana tikai nekustamā īpašuma gadījumā — Nodoklis, kuru preču saņēmējs nepamatoti samaksājis pārdevējam kļūdaini sagatavota rēķina dēļ — Nodokļu iestādes lēmums, ar kuru ir konstatēts preču saņēmēja nodokļu parāds un atteikts viņam samaksāt pieprasīto atskaitījumu, kā arī noteikts naudas sods nodokļu jomā	3

2017/C 195/04	Lieta C-632/15: Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 26. aprīļa spriedums (<i>Înalta Curte de Casație și Justiție</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Costin Popescu/Guvernul României</i> u.c. Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Transports — Autotransports — Vadītāja apliecība — Direktīva 2006/126/EK — 13. panta 2. punkts — Jēdziens “braukšanas tiesības, kas piešķirtas pirms 2013. gada 19. janvāra” — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru tiek transponēta šī direktīva — Pienākums personām, kurām pirms šī tiesiskā regulējuma spēkā stāšanās bija atļauts vadīt mopēdus bez vadītāja apliecības, saņemt vadītāja apliecību	4
2017/C 195/05	Lieta C-51/16: Tiesas (astotā palāta) 2017. gada 26. aprīļa spriedums (<i>Rechtbank Noord-Holland</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Stryker EMEA Supply Chain Services BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējais muitas tarifs — Tarifu pozīcijas — Preču klasifikācija — Implantu skrūves, kas ir paredzētas ievietošanai cilvēka ķermenī, lai ārstētu kaulu lūzumus vai nostiprinātu protēzes — Kombinētā nomenklatūra — Pozīcija 9021 — Īstenošanas regula (ES) Nr. 1212/2014 — Spēkā esamība	4
2017/C 195/06	Lieta C-142/16: Tiesas (otrā palāta) 2017. gada 26. aprīļa spriedums – Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 92/43/EEK — 6. panta 3. punkts — Dabisko dzīvotņu aizsardzība — Ogļu termoelektrostacijas būvniecība Morburgā (Vācija) — Natura 2000 teritorijas Elbas upes posmā augšup no ogļu termoelektrostacijas — Plāna vai projekta ietekmes uz aizsargājamu teritoriju novērtējums	5
2017/C 195/07	Lieta C-464/16 P: Tiesas (sestā palāta) 2017. gada 6. aprīļa rīkojums – <i>Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviseleti Egyesület (PITEE)/Eiropas Komisija</i> Apelācija — Tiesas Reglamenta 181. pants — Lūgums piekļūt Komisijas dokumentiem — Atteikums — Prasība atcelt tiesību aktu — Eiropas Savienības Tiesas statūtu 19. pants — Pārstāvība Savienības tiesās — Advokāts, kuram nav trešās personas statusa attiecībā pret prasītāju — Prasības acīmredzama nepieņemamība — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un tiesības uz taisnīgu tiesu — Daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība	6
2017/C 195/08	Lieta C-625/16 P: Tiesas (astotā palāta) 2017. gada 2. marta rīkojums – <i>Anikó Pint/Komisija</i> Apelācija — Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Ungārijas valdības izdoti dokumenti, kas attiecas uz procedūru EU Pilot Nr. 8572/15 [CHAP(2015)00353 un 6874/14/JUST] par iespējamu Ungārijas izdarītu Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta pārkāpumu — Pieteikums par dokumentu izsniegšanu — Eiropas Komisijas atbildes neesamība	6
2017/C 195/09	Lieta C-555/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 31. oktobrī iesniedza <i>Tribunale di Salerno</i> (Itālija) – kriminālprocess pret <i>Vincenzo D’Andria e Giuseppina D’Andria</i>	7
2017/C 195/10	Lieta C-581/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 16. novembrī iesniedza <i>Tribunale di Salerno</i> (Itālija) – kriminālprocess pret <i>Nicola Turco</i>	7
2017/C 195/11	Lieta C-582/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 16. novembrī iesniedza <i>Tribunale di Salerno</i> (Itālija) – kriminālprocess pret <i>Alfonso Consalvo</i>	8
2017/C 195/12	Lieta C-610/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2016. gada 19. septembra rīkojumu lietā T-112/16 <i>Gaki/Parlaments</i> 2016. gada 28. novembrī iesniedza <i>Anastasia-Soultana Gaki</i>	8
2017/C 195/13	Lieta C-29/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 19. janvārī iesniedza <i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) – <i>Novartis Farma SpA/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)</i>	9

2017/C 195/14	Lieta C-42/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 26. janvārī iesniedza <i>Corte costituzionale</i> (Itālija) – M.A.S., M.B.	10
2017/C 195/15	Lieta C-101/17 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 7. jūlija spriedumu lietā T-82/14 <i>Copernicus-Trademarks</i> /Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) 2017. gada 23. februārī iesniedza <i>Verus Food</i>	10
2017/C 195/16	Lieta C-141/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 21. martā iesniedza <i>Tribunal Superior de Justicia del País Vasco</i> (Spānija) – José Luis Cabana Carballo/ <i>Instituto Nacional de la Seguridad Social</i> (INSS) un <i>Tesorería General de la Seguridad Social</i> (TGSS)	11
2017/C 195/17	Lieta C-145/17 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2017. gada 25. janvāra rīkojumu lietā T-217/16 <i>Internacional de productos metálicos</i> /Komisija 2017. gada 21. martā iesniedza <i>Internacional de Productos Metálicos, S.A.</i>	12
2017/C 195/18	Lieta C-154/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 27. martā iesniedza Augstākā tiesa (Latvija) – SIA “E LATS”	14
2017/C 195/19	Lieta C-169/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 3. aprīlī iesniedza <i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) – <i>Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino</i> /Administración del Estado	14
2017/C 195/20	Lieta C-181/17: Prasība, kas celta 2017. gada 7. aprīlī – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste	15
2017/C 195/21	Lieta C-205/17: Prasība, kas celta 2017. gada 20. aprīlī – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste	16

Vispārējā tiesa

2017/C 195/22	Lieta T-512/14: Vispārējās tiesas 2017. gada 4. maija spriedums – <i>Green Source Poland</i> /Komisija Prasība atcelt tiesību aktu — ERAF — Regulas (EK) Nr. 1083/2006 41. panta 3. punkts — Atteikums piešķirt finansiālo ieguldījumu liela projekta — Uzņēmums, kas atbildīgs par projekta realizāciju — Tiesiskuma neesamība — Nepieņemamība	17
2017/C 195/23	Lieta T-744/14: Vispārējās tiesas 2017. gada 4. maija spriedums – <i>Meta Group</i> /Komisija Šķirējklausula — Dotāciju līgumi, kas noslēgti saistībā ar Sesto pamatprogrammu pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējamības pasākumiem (2002. – 2006. gads) — Dotāciju līgumi, kas noslēgti saistībā ar Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu (2007. – 2013. gads) — Piešķirto līdzekļu atmaksāšana — Izmaksājama atlikums no kopējās prasītājam piešķirtā finansiālā ieguldījuma summas — Pieļaujamās izmaksas — Līgumiskā atbildība	17
2017/C 195/24	Lieta T-264/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 28. aprīļa spriedums – <i>Gameart</i> /Komisija Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti, kas attiecas uz procedūru sakarā ar pienākumu neizpildi — Dalībvalsts sagatavoti dokumenti — Dalībvalstij adresēts pieteikums par piekļuvi dokumentiem — Piekļuves pieteikuma pārsūtīšana Komisijai — Piekļuves atteikums — Komisijas kompetence — Iestādes sagatavots dokuments — Regulas (EK) Nr. 1049/2001 5. pants ..	18
2017/C 195/25	Lieta T-375/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 27. aprīļa spriedums – <i>Germanwings</i> /Komisija Valsts atbalsts — Atbalsts aviosabiedrībai, kas izmanto Cveibrienes lidostu — Priekšrocība — Valsts vairojamība — Pienākums norādīt pamatojumu — Tiesiskā palāvēība — Piekļuve dokumentiem — Ar valsts atbalsta kontroles procedūru saistīti dokumenti — Atteikums piešķirt piekļuvi lūgtajiem dokumentiem — Izņēmums saistībā ar pārbaudes, izmeklēšanas un revīzijas mērķu aizsardzību	19

2017/C 195/26	Lieta T-403/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 4. maija spriedums – JYSK/Komisija Prasība atcelt tiesību aktu — ERAF — Regulas (EK) Nr. 1083/2006 41. panta 3. punkts — Atteikums piešķirt finansiālo ieguldījumu lielam projektam — Par projekta īstenošanu atbildīgais uzņēmums — Tieša skāruma neesamība — Nepieņemamība	20
2017/C 195/27	Lieta T-622/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 27. aprīļa spriedums – Deere/EUIPO (“EXHAUST-GARD”) Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “EXHAUST-GARD” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Tiesības uz aizstāvību — Regulas Nr. 207/2009 75. pants	20
2017/C 195/28	Lieta T-681/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 3. maija spriedums – Environmental Manufacturing/EUIPO – Société Elmar Wolf (Vilka galvas attēls) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes, kas attēlo vilka galvu, reģistrācijas pieteikums — Agrāra starptautiska grafiska preču zīme “WOLF” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts	21
2017/C 195/29	Lieta T-721/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 27. aprīļa spriedums – BASF/EUIPO – Evonik Industries (“DINCH”) Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “DINCH” — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts — Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts	21
2017/C 195/30	Lieta T-25/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 4. maija spriedums – Haw Par/EUIPO – Cosmowell (“GELENGOLD”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “GELENGOLD” reģistrācijas pieteikums — Agrāra Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kurā ir attēlots tīģeris — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Res judicata spēks — Agrākas preču zīmes paaugstināta atšķirtspēja, kas iegūta izmantošanas rezultātā — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Tiesības tikt uzklaštam — Regulas Nr. 207/2009 75. panta otrais teikums — Preču zīmju sērija	22
2017/C 195/31	Lieta T-36/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 3. maija spriedums – Enercon/EUIPO – Gamesa Eólica (Zaļu toņu pāreja) Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības preču zīme, ko veido zaļu toņu pāreja — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts	23
2017/C 195/32	Lieta T-97/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 4. maija spriedums – Kasztantowicz/EUIPO – Gbb Group (“GEOTEK”) Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “GEOTEK” — Regulas (EK) Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Regulas (EK) Nr. 2868/95 40. noteikuma 5. punkts — Preču zīmes faktiskas izmantošanas pierādījums — Nokavējums — Regulas Nr. 2868/95 61. noteikuma 2. un 3. punkts un 65. noteikuma 1. punkts — Noteiktā termiņa paziņošana īpašniekam pa telefaksu — Apstākļu, kas varētu apstrīdēt EUIPO iesniegto ziņojumu par nosūtīšanu, neesamība — Regulas 207/2009 78. pants — Regulas Nr. 2868/95 57. noteikums — Pieteikums par liecinieku nopratināšanu — EUIPO rīcības brīvība	23
2017/C 195/33	Lieta T-132/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 5. maija spriedums – PayPal/EUIPO – Hub Culture (“VENMO”) Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “VENMO” — Ļaunticība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts	24

2017/C 195/34	Lieta T-200/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 3. maija spriedums – <i>Gfi PSF</i> /Komisija Publiski pakalpojumu līgumi — Iepirkuma procedūra — Izstrādes, uzturēšanas, attīstības un palīdzības pakalpojumi saistībā ar tīmekļvietnēm — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Piedāvājums, kas saņemts jau atvērts — Finanšu regulas 111. panta 4. punkta b) apakšpunkts	24
2017/C 195/35	Lieta T-224/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 5. maija spriedums – <i>Messe Friedrichshafen/EUIPO – El Corte Inglés</i> (“Out Door”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “Out Door” — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “OUTDOOR PRO” — Relatīvs atteikuma pamats — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Regulas Nr. 207/2009 76. pants	25
2017/C 195/36	Lieta T-446/16 P: Vispārējās tiesas 2017. gada 27. aprīļa spriedums – <i>CC/Parlaments</i> Apelācija — Civildienests — Pieņemšana darbā — Paziņojums par konkursu — Atklāts konkurss — Kļūdas veiksmīgo kandidātu saraksta pārvaldībā — Ārpuslīgumiskā atbildība — Jauni pierādījumi — Materiālie zaudējumi — Vienlīdzīga attieksme — Faktu sagrozīšana — Iespējas zaudēšana	26
2017/C 195/37	Lieta T-569/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 26. aprīļa spriedums – <i>OU/Komisija</i> Civildienests — Līgumdarbinieki — Disciplinārlieta — Atcelšana no amata uz laiku — Ieturējums no atalgojuma — Rājiens — Atmaksāšana — Civildienesta noteikumu IX pielikuma 24. panta 4. punkts	26
2017/C 195/38	Lieta T-580/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 28. aprīļa spriedums – <i>Azoulay u.c./Parlaments</i> Civildienests — Ierēdņi — Pagaidu darbinieki — Atalgojums — Ģimenes pabalsti — Pabalsts izglītībai — Atteikums atļūdināt izglītības izmaksas — Civildienesta noteikumu VII pielikuma 3. panta 1. punkts — Tiesiskā palāvība — Vienlīdzīga attieksme — Labas pārvaldības princips	27
2017/C 195/39	Lieta T-588/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 28. aprīļa spriedums – <i>HN/Komisija</i> Civildienests — Ierēdņi — Regula (ES, <i>Euratom</i>) Nr. 1023/2013 — Civildienesta noteikumu reforma — Jaunie noteikumi par karjeru un paaugstināšanu amatā AD 13 un AD 14 pakāpē — AD 12 pakāpes ierēdņi — Īpašu pilnvaru pildīšana — Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 30. panta 3. punkts — 2014. gada paaugstināšana amatā — Lūgums klasificēt amata veidā “padomdevējs vai līdzvērtīgs amats” — Iecelējīnstitūcijas atbildes neesamība — 2015. gada paaugstināšana amatā — Jauns lūgums klasificēt amata veidā “padomdevējs vai līdzvērtīgs amats” vai “nodaļas vadītājs vai līdzvērtīgs amats” — Iecelējīnstitūcijas sniegta noraidīšana — Atteikuma klasificēt amata veidā “padomdevējs vai līdzvērtīgs amats” apstiprinošais raksturs — Ar pirmstiesas procedūru saistīto prasību neievērošana — Nepieņemamība	28
2017/C 195/40	Lieta T-381/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 17. marta rīkojums – <i>Düll/EUIPO – Cognitect</i> (“DaToMo”) Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Pieteikuma par atcelšanu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	28
2017/C 195/41	Lieta T-123/17 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja vietnieka 2017. gada 10. aprīļa rīkojums – <i>Exaa Abwicklungsstelle für Energieprodukte/ACER</i> Pagaidu neregulējums — Enerģētika — ACER lēmums, ar kuru ir noraidīts pieteikums par iestāšanos lietā A-001 – 2017 (konsolidētā redakcija) — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamības neesamība	29
2017/C 195/42	Lieta T-158/17 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja vietnieka 2017. gada 21. aprīļa rīkojums – <i>Post Telecom/EIB</i> Pagaidu neregulējums — Publiski pakalpojumu līgumi — Iepirkuma procedūra — Pilsētas zonu tīkla komunikācijas pakalpojumu sniegšana EIB grupas ēkām un birojiem Luksemburgā — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana un līguma slēgšanas tiesību piešķiršana citam pretendentam — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamības neesamība	30
2017/C 195/43	Lieta T-159/17: Prasība, kas celta 2017. gada 10. martā – <i>Claro Sol Cleaning/EUIPO – Solemo</i> (“Claro Sol Facility Services desde 1972”)	30
2017/C 195/44	Lieta T-202/17: Prasība, kas celta 2017. gada 31. martā – <i>Calhau Correia de Paiva/Komisija</i>	31

2017/C 195/45	Lieta T-203/17: Prasība, kas celta 2017. gada 3. aprīlī – GY/Komisija	32
2017/C 195/46	Lieta T-206/17: Prasība, kas celta 2017. gada 3. aprīlī – Argus Security Projects/Komisija un EUBAM . .	33
2017/C 195/47	Lieta T-216/17: Prasība, kas celta 2017. gada 7. aprīlī – Mabrouk/Padome	34
2017/C 195/48	Lieta T-222/17: Prasība, kas celta 2017. gada 18. aprīlī – Recylex u.c./Komisija	34
2017/C 195/49	Lieta T-228/17: Prasība, kas celta 2017. gada 19. aprīlī – Zhejiang Jndia Pipeline Industry/Komisija . . .	35
2017/C 195/50	Lieta T-229/17: Prasība, kas celta 2017. gada 19. aprīlī – Vācija/Komisija	37
2017/C 195/51	Lieta T-234/17: Prasība, kas celta 2017. gada 19. aprīlī – Siberian Vodka/EUIPO – Friedr. Schwarze ("DIAMOND ICE")	38
2017/C 195/52	Lieta T-235/17: Prasība, kas celta 2017. gada 20. aprīlī – Dometic Sweden/EUIPO ("MOBILE LIVING MADE EASY")	39
2017/C 195/53	Lieta T-238/17: Prasība, kas celta 2017. gada 25. aprīlī – Gugler/EUIPO – Gugler France ("GUGLER") .	39
2017/C 195/54	Lieta T-239/17: Prasība, kas celta 2017. gada 25. aprīlī – Vācija/Komisija	40
2017/C 195/55	Lieta T-241/17: Prasība, kas celta 2017. gada 25. aprīlī – Polijas Republika/Komisija	41
2017/C 195/56	Lieta T-246/17: Prasība, kas celta 2017. gada 24. aprīlī – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik/EUIPO ("Национальный Продукт")	42
2017/C 195/57	Lieta T-247/17: Prasība, kas celta 2017. gada 27. aprīlī – Azarov/Padome	43
2017/C 195/58	Lieta T-250/17: Prasība, kas celta 2017. gada 24. aprīlī – avanti/EUIPO ("avanti")	43
2017/C 195/59	Lieta T-251/17: Prasība, kas celta 2017. gada 28. aprīlī – Robert Bosch/EUIPO ("Simply. Connected.") .	44
2017/C 195/60	Lieta T-252/17: Prasība, kas celta 2017. gada 28. aprīlī – Robert Bosch/EUIPO ("Simply. Connected.") .	45
2017/C 195/61	Lieta T-253/17: Prasība, kas celta 2017. gada 28. aprīlī – Der Grüne Punkt/EUIPO – Halston Properties (Apļa ar divām bultām attēls)	45

Labojumi

2017/C 195/62	Labojums Oficiālajā Vēstnesī publicētajā paziņojumā lietā T-232/16 P (OV C 63, 27.2.2017.)	47
---------------	--	----

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2017/C 195/01)

Jaunākā publikācija

OV C 178, 6.6.2017.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 168, 29.5.2017.

OV C 161, 22.5.2017.

OV C 151, 15.5.2017.

OV C 144, 8.5.2017.

OV C 129, 24.4.2017.

OV C 121, 18.4.2017.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (otrā palāta) 2017. gada 26. aprīļa spriedums (Rechtbank Midden-Nederland (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Stichting Brein/Jack Frederik Wullems, kas darbojas ar vārdu Filmspeler

(Lieta C-527/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Intelektuālais un rūpnieciskais īpašums — Direktīva 2001/29/EK — Dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošana — 3. panta 1. punkts — Publiskošana — Jēdziens — Multivides atskaņotājs — Pievienojumprogrammas (add-ons) — Darbu publicēšana bez tiesību īpašnieka atļaujas — Piekļuve straumēšanas (streaming) interneta vietnēm — 5. panta 1. un 5. punkts — Reproducēšanas tiesības — Izņēmumi un ierobežojumi — Likumīga izmantošana

(2017/C 195/02)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Midden-Nederland

Pamatlietas puses

Prasītājs: Stichting Brein

Atbildētājs: Jack Frederik Wullems, kas darbojas ar vārdu “Filmspeler”

Rezolutīvā daļa:

- 1) “Izziņošanas [sabiedrībai]” jēdziens Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 3. panta 1. punkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz tāda multivides atskaņotāja tirdzniecību, par kādu ir pamatlieta, kurā ir iepriekš instalētas internetā pieejamas pievienojumprogrammas, kas ietver hipersaites uz sabiedrībai brīvi pieejamām interneta vietnēm, kurās ir padarīti pieejami ar autortiesībām aizsargāti darbi bez šo tiesību īpašnieku atļaujas;
- 2) Direktīvas 2001/29 5. panta 1. un 5. punkta noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka ar autortiesībām aizsargāta darba, kas iegūts, straumējot trešajām personām, kas piedāvā šo darbu bez autortiesību īpašnieka atļaujas, piederošā interneta vietnē, pagaidu reproducēšana tādā multivides atskaņotājā, par kādu ir pamatlieta, neatbilst šajos noteikumos paredzētajiem nosacījumiem.

⁽¹⁾ OV C 27, 25.1.2016.

Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 26. aprīļa spriedums (Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Tibor Farkas/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

(Lieta C-564/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pamata saistībā ar Savienības tiesību pārkāpumu izvirzīšana pēc savas ierosmes — Līdzvērtības un efektivitātes principi — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma — Direktīva 2006/112/EK — Tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu — Apgrieztās iekasēšanas sistēma — 199. panta 1. punkta g) apakšpunkts — Piemērošana tikai nekustamā īpašuma gadījumā — Nodoklis, kuru preču saņēmējs nepamatoti samaksājis pārdevējam kļūdaini sagatavota rēķina dēļ — Nodokļu iestādes lēmums, ar kuru ir konstatēts preču saņēmēja nodokļu parāds un atteikts viņam samaksāt pieprasīto atskaitījumu, kā arī noteikts naudas sods nodokļu jomā

(2017/C 195/03)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītājs: Tibor Farkas

Atbildētāja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kas grozīta ar Padomes 2010. gada 13. jūlija Direktīvu 2010/45/ES, 199. panta 1. punkta g) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams nekustamā īpašuma, kuru parādnieks ir pārdevis saskaņā ar izsoles procedūru, piegādei;
- 2) Direktīvas 2006/112, kas grozīta ar Direktīvu 2010/45, noteikumi, kā arī nodokļu neitralitātes, efektivitātes un samērīguma principi ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tas, ka pamatlietā aplūkotajā situācijā preces ieguvējam tiek liegtas tiesības uz pievienotās vērtības nodokļa atskaitīšanu, kuru tas nepamatoti samaksājis pārdevējam, pamatojoties uz rēķinu, kas tika izrakstīts, ievērojot noteikumus par parasto pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, lai gan attiecīgajam darījumam ir piemērojams apgrieztās iekasēšanas mehānisms, ja pārdevējs minēto nodokli ir iemaksājis Valsts kasē. Tomēr saskaņā ar šiem principiem tiek pieprasīts, lai apstākļos, kad kļūst neiespējami vai pārlietu apgrūtināši, ja pārdevējs varētu atmaksāt preču saņēmēja rēķinā nepamatoti norādīto pievienotās vērtības nodokli, it īpaši pārdevēja maksātnespējas gadījumā, saņēmējs savu prasību par atmaksu var vērst tieši pret nodokļu iestādi;
- 3) samērīguma princips šajā gadījumā ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tas, ka pamatlietā aplūkotajā situācijā valsts nodokļu iestādes nodokļu maksātājam, kas ir iegādājies preci, kuras piegādei ir piemērojama apgrieztās iekasēšanas sistēma, piemēro nodokļu sankciju, kas sasniedz 50 % no pievienotās vērtības nodokļa apmēra, kurš tam ir jāsamaksā nodokļu administrācijai, ja tai nav radušies nodokļu ieņēmuma zaudējumi un nav arī nekādas norādes par ļaunprātīgu izmantošanu, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OV C 90, 7.3.2016.

Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 26. aprīļa spriedums (*Înalta Curte de Casație și Justiție* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Costin Popescu/Guvernul României u.c.*

(Lieta C-632/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Transports — Autotransports — Vadītāja apliecība — Direktīva 2006/126/EK — 13. panta 2. punkts — Jēdziens “braukšanas tiesības, kas piešķirtas pirms 2013. gada 19. janvāra” — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru tiek transponēta šī direktīva — Pienākums personām, kurām pirms šī tiesiskā regulējuma spēkā stāšanās bija atļauts vadīt mopēdus bez vadītāja apliecības, saņemt vadītāja apliecību

(2017/C 195/04)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Înalta Curte de Casație și Justiție

Pamatlietas puses

Prasītājs: Costin Popescu

Atbildētāji: Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția Regim Permise de Conducere și înmatriculare a Vehiculelor, Direcția Rutieră, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și înmatriculare a vehiculelor

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Direktīvas 2006/126/EK par vadītāju apliecībām noteikumi, it īpaši tās 13. panta 2. punkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, kurš pieņemts šīs direktīvas transponēšanai valsts tiesībās un ar kuru tiek izbeigta atļauja vadīt mopēdus personām, kam nav vadītāja apliecības, kuras izsniegšana ir pakārtota nosacījumam par tādu pārbaudījumu vai eksāmenu nokārtošanu, kas ir līdzīgi tiem pārbaudījumiem un eksāmeņiem, kuri tiek prasīti attiecībā uz citiem transportlīdzekļiem.

⁽¹⁾ OV C 68, 22.2.2016.

Tiesas (astotā palāta) 2017. gada 26. aprīļa spriedums (*Rechtbank Noord-Holland* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Stryker EMEA Supply Chain Services BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond*

(Lieta C-51/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējais muitas tarifs — Tarifu pozīcijas — Preču klasifikācija — Implantu skrūves, kas ir paredzētas ievietošanai cilvēka ķermenī, lai ārstētu kaulu lūzumus vai nostiprinātu protēzes — Kombinētā nomenklatūra — Pozīcija 9021 — Īstenošanas regula (ES) Nr. 1212/2014 — Spēkā esamība

(2017/C 195/05)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Noord-Holland

Pamatlietas puses

Prasītāja: Stryker EMEA Supply Chain Services BV

Atbildētājs: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

Rezolutīvā daļa:

Kombinētā nomenklatūra, kas ir ietverta I pielikumā Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulai (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2014. gada 16. oktobra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1101/2014, ir jāinterpretē tādējādi, ka tās pozīcijā 9021 ir ietveramas tādas medicīnisko implantu skrūves, kādas tiek aplūkotas pamatlietā, ciktāl šiem izstrādājumiem ir īpašības, kas tās nošķir no parastiem izstrādājumiem, jo tie ir galīgi izgatavoti un ļoti precīzi, kā arī to izgatavošanas metodes un to īpašās funkcijas dēļ. It īpaši tas, ka tādas medicīnisko implantu skrūves, kādas tiek aplūkotas pamatlietā, var ievietot ķermenī tikai ar īpašiem medicīniskiem instrumentiem, nevis ar parastiem instrumentiem, ir īpašība, kas jāņem vērā, lai nošķirtu šīs medicīniskā implanta skrūves no parastiem izstrādājumiem.

⁽¹⁾ OV C 136, 18.4.2016.

Tiesas (otrā palāta) 2017. gada 26. aprīļa spriedums – Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika
(Lieta C-142/16) ⁽¹⁾

Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 92/43/EEK — 6. panta 3. punkts — Dabisko dzīvotņu aizsardzība — Ogļu termoelektrostacijas būvniecība Morburgā (Vācija) — Natura 2000 teritorijas Elbas upes posmā augšup no ogļu termoelektrostacijas — Plāna vai projekta ietekmes uz aizsargājamu teritoriju novērtējums

(2017/C 195/06)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – C. Hermes un E. Manhaeve)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – T. Henze un J. Möller, pārstāvji, kam palīdz W. Ewer, Rechtsanwalt)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atļaujas izsniegšanas procesā, kas attiecas uz ogļu termoelektrostacijas būvniecību Morburgā netālu no Hamburgas (Vācija), neveicot pareizu un pilnīgu ietekmes novērtējumu, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību 6. panta 3. punktā paredzētos pienākumus;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) katra lietas dalībiece sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 165, 10.5.2016.

Tiesas (sestā palāta) 2017. gada 6. aprīļa rīkojums – Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselői Egyesület (PITEE)/Eiropas Komisija

(Lieta C-464/16 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Tiesas Reglamenta 181. pants — Lūgums pieklūt Komisijas dokumentiem — Atteikums — Prasība atcelt tiesību aktu — Eiropas Savienības Tiesas statūtu 19. pants — Pārstāvība Savienības tiesās — Advokāts, kuram nav trešās personas statusa attiecībā pret prasītāju — Prasības acīmredzama nepieņemamība — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un tiesības uz taisnīgu tiesu — Daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība

(2017/C 195/07)

Tiesvedības valoda –vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselői Egyesület (PITEE) (pārstāvis – D. Lazar, Rechtsanwalt)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji – H. Krämer un F. Erlbacher)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselői Egyesület (PITEE) atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 402, 31.10.2016.

Tiesas (astotā palāta) 2017. gada 2. marta rīkojums – Anikó Pint/Komisija

(Lieta C-625/16 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Ungārijas valdības izdoti dokumenti, kas attiecas uz procedūru EU Pilot Nr. 8572/15 [CHAP(2015)00353 un 6874/14/JUST] par iespējamu Ungārijas izdarītu Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta pārkāpumu — Pieteikums par dokumentu izsniegšanu — Eiropas Komisijas atbildes neesamība

(2017/C 195/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Anikó Pint (pārstāvis – D. Lazar, Rechtsanwalt)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Anikó Pint sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 112, 10.4.2017.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 31. oktobrī iesniedza Tribunale di Salerno
(Itālija) – kriminālprocess pret Vincenzo D'Andria e Giuseppina D'Andria**

(Lieta C-555/16)

(2017/C 195/09)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Salerno

Lietas dalībnieki pamatlietā

Vincenzo D'Andria un Giuseppina D'Andria

2017. gada 4. aprīlī Tiesa (septītā palāta) izdeva šādu rīkojumu:

- 1) LESD 49. un 56. pants, kā arī vienlīdzīgas attieksmes un efektivitātes principi ir interpretējami tādējādi, ka tie pieļauj tādus valsts tiesību aktus par azartspēlēm kā pamatlietā aplūkoti, kuros ir paredzēts organizēt jaunu iepirkumu attiecībā uz koncesiju izsniegšanu, kuru derīguma termiņš ir īsāks nekā agrāk piešķirto koncesiju derīguma termiņš, jo sistēma tiek reorganizēta, pagaidu kārtā novienādojot koncesiju derīguma termiņus;
- 2) LESD 49. un 56. pants ir interpretējami tādējādi, ka tie nepieļauj tādu ierobežojošu valsts tiesību normu kā pamatlietā aplūkotā, kurā ir noteikts pienākums azartspēļu koncesionāram, pārtraucot darbību koncesijas termiņa beigu dēļ, bez atlīdzības nodot tiesības izmantot materiālu un nemateriālu īpašumā esošu mantu, kas veido azartspēļu pārvaldes un iemaksu iekasēšanas tīklu, ciktāl šis ierobežojums pārsniedz to, kas ir nepieciešams šajā tiesību normā faktiski izvirzītā mērķa sasniegšanai, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 16. novembrī iesniedza Tribunale di Salerno
(Itālija) – kriminālprocess pret Nicola Turco**

(Lieta C-581/16)

(2017/C 195/10)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Salerno

Lietas dalībnieks pamatlietā

Nicola Turco

2017. gada 4. aprīlī Tiesa (septītā palāta) izdeva šādu rīkojumu:

- 1) LESD 49. un 56. pants, kā arī vienlīdzīgas attieksmes un efektivitātes principi ir interpretējami tādējādi, ka tie pieļauj tādus valsts tiesību aktus par azartspēlēm kā pamatlietā aplūkoti, kuros ir paredzēts organizēt jaunu iepirkumu attiecībā uz koncesiju izsniegšanu, kuru derīguma termiņš ir īsāks nekā agrāk piešķirto koncesiju derīguma termiņš, jo sistēma tiek reorganizēta, pagaidu kārtā novienādojot koncesiju derīguma termiņus;

- 2) LESD 49. un 56. pants ir interpretējami tādējādi, ka tie nepieļauj tādu ierobežojošu valsts tiesību normu kā pamatlietā apstrīdētā, kurā ir noteikts pienākums azartspēļu koncesionāram, pārtraucot darbību koncesijas termiņa beigu dēļ, bez atlīdzības nodot tiesības izmantot materiālu un nemateriālu īpašumā esošu mantu, kas veido azartspēļu pārvaldes un iemaksu iekasēšanas tīklu, ciktāl šis ierobežojums pārsniedz to, kas ir nepieciešams šajā tiesību normā faktiski izvirzītā mērķa sasniegšanai, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 16. novembrī iesniedza *Tribunale di Salerno* (Itālija) – kriminālprocess pret *Alfonso Consalvo*

(Lieta C-582/16)

(2017/C 195/11)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Salerno

Lietas dalībnieks pamatlietā

Alfonso Consalvo

2017. gada 4. aprīlī Tiesa (septītā palāta) izdeva šādu rīkojumu:

- 1) LESD 49. un 56. pants, kā arī vienlīdzīgas attieksmes un efektivitātes principi ir interpretējami tādējādi, ka tie pieļauj tādas valsts tiesību aktus par azartspēlēm kā pamatlietā aplūkoti, kuros ir paredzēts organizēt jaunu iepirkumu attiecībā uz koncesiju izsniegšanu, kuru derīguma termiņš ir īsāks nekā agrāk piešķirto koncesiju derīguma termiņš, jo sistēma tiek reorganizēta, pagaidu kārtā novienādojot koncesiju derīguma termiņus;
- 2) LESD 49. un 56. pants ir interpretējami tādējādi, ka tie nepieļauj tādu ierobežojošu valsts tiesību normu kā pamatlietā apstrīdētā, kurā ir noteikts pienākums azartspēļu koncesionāram, pārtraucot darbību koncesijas termiņa beigu dēļ, bez atlīdzības nodot tiesības izmantot materiālu un nemateriālu īpašumā esošu mantu, kas veido azartspēļu pārvaldes un iemaksu iekasēšanas tīklu, ciktāl šis ierobežojums pārsniedz to, kas ir nepieciešams šajā tiesību normā faktiski izvirzītā mērķa sasniegšanai, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2016. gada 19. septembra rīkojumu lietā T-112/16 *Gaki*/Parlaments 2016. gada 28. novembrī iesniedza *Anastasia-Soultana Gaki*

(Lieta C-610/16 P)

(2017/C 195/12)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Anastasia-Soultana Gaki* (pārstāvis – G. Keisers, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments

Eiropas Savienības Vispārējā tiesa (desmitā palāta) ar 2017. gada 6. aprīļa rīkojumu noraidīja apelācijas sūdzību un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējai segt pašai savus tiesāšanās izdevumus.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 19. janvārī iesniedza *Consiglio di Stato* (Itālija) –
*Novartis Farma SpA/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)***

(Lieta C-29/17)

(2017/C 195/13)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: Novartis Farma SpA

Atbildētāja: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2001/83/EK ⁽¹⁾ ar vēlākajiem grozījumiem tiesību normas, konkrēti 5. un 6. pants saistībā arī ar pašas regulas preambulas otro apsvērumu, liedz piemērot tādu valsts likumu (vairākkārt minēto Dekrētlikuma 1. panta 4. a punktu), kas, cenšoties ierobežot izdevumus, stimulē – iekļaujot Valsts veselības dienesta (SSN) kompensējamo zāļu sarakstā – kādu zāļu lietošanu ārpus terapeitiskās indikācijas jomas, kas reģistrēta plašam pacientu lokam, neatkarīgi no jebkura apsvēruma par atsevišķa pacienta terapeitiskajām vajadzībām un kaut gan [tirdzniecībai atļauto] zāļu tirgū pastāv un ir pieejamas zāles, kas reģistrētas konkrētajai terapeitiskajai indikācijai?
- 2) Vai Direktīvas 2001/83/EK 3. panta 1. punkts (*formula magistrale*) var tikt piemērots gadījumā, kad zāles, lai gan tas tiek darīts aptiekā pēc atsevišķam pacientam izrakstītas ārsta receptes, tomēr tiek pagatavotas sērījveidā, vienādi un atkārtoti, neņemot vērā atsevišķa pacienta konkrētās vajadzības, preparātu izdodot slimnīcas struktūrai un nevis pacientam (jo zāles ir klasificētas H-OSP (tikai slimnīcu struktūrās izmantojamu zāļu klasē), un izmantojot arī struktūrā, kas atšķirīga no tās, kur preparāts tika iesaiņots?
- 3) Vai Regulas (EK) Nr. 726/2004 ⁽²⁾ ar vēlākajiem grozījumiem noteikumi, konkrēti, 3., 25. un 26. pants, kā arī tās pielikums, kas piešķir Eiropas Zāļu aģentūrai (EMA) ekskluzīvu kompetenci vērtēt to zāļu kvalitātes, drošuma un iedarbīguma aspektus, kuru terapeitiskā indikācija ir onkoloģisko patoloģiju ārstēšana, gan saistībā ar tirdzniecības atļaujas izdošanas procedūru (Obligātā centralizētā procedūra), gan, lai uzraudzītu un saskaņotu zāļu lietošanas izraisīto blakusparādību uzraudzības darbības pēc zāļu laišanas tirgū, liedz piemērot tādu tiesisko regulējumu, kas rezervē valsts regulatoram (AIFA) kompetenci pieņemt izpildlēmumus par tādu zāļu drošuma aspektiem saistībā ar to lietošanu *off-label*, kura reģistrācija (atļaušana) ietilpst ekskluzīvā Eiropas Komisijas kompetencē, ievērojot Eiropas Zāļu aģentūras (EMA) veiktos zinātniski tehniskos vērtējumus?
- 4) Vai Direktīvas 89/105/EEK ⁽³⁾ ar vēlākajiem grozījumiem noteikumi, konkrēti, 1. panta 3. punkts, liedz piemērot tādu valsts tiesību aktu, kas ļauj dalībvalstij, tai pieņemot lēmumus par personas, kura saņem palīdzību, veselības aprūpes izdevumu kompensējamību, paredzēt, ka ir jākompensē tādas zāles, ko lieto ārpus to terapeitisko indikāciju jomas, kura precizēta Eiropas Komisijas vai specializētas Eiropas aģentūras izdotajā tirdzniecības atļaujā, pēc centralizētās vērtējuma procedūras, ja nav izpildīti Direktīvas 2001/83/EK 3. un 5. pantā noteiktie nosacījumi?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīva 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 67. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Regula (EK) Nr. 726/2004, ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru (OV L 136, 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīva 89/105/EEK par to pasākumu pārskatāmību, kas reglamentē cilvēkiem paredzēto zāļu cenas un to iekļaušanu valstu veselības apdrošināšanas sistēmās (OV L 40, 8. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 26. janvārī iesniedza *Corte costituzionale* (Itālija) – M.A.S., M.B.

(Lieta C-42/17)

(2017/C 195/14)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte costituzionale

Apsūdzētie pamatlietā

M.A.S., M.B.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) [V]ai Līguma par Eiropas Savienības darbību 325. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek noteikts krimināllietu tiesai nepiemērot valsts tiesību normu par noilgumu, kas ievērojamā skaitā lietu nepieļauj uzsākt kriminālprocesu par liela apmēra krāpšanu, kas apdraud Savienības finanšu intereses, vai kurā ir paredzēts īsāks noilguma termiņš krāpšanai, kura apdraud Savienības finanšu intereses, nekā tas, kāds tiek paredzēts par krāpšanu, kas apdraud valsts finanšu intereses, kā arī ja šādai nepiemērošanai trūkst pietiekami konkrēta juridiska pamata;
- 2) vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 325. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek noteikts krimināllietu tiesai nepiemērot valsts tiesību normu par noilgumu, kas ievērojamā skaitā lietu nepieļauj uzsākt kriminālprocesu par liela apmēra krāpšanu, kas apdraud Savienības finanšu intereses, vai kurā ir paredzēts īsāks noilguma termiņš krāpšanai, kura apdraud Savienības finanšu intereses, nekā tas, kāds tiek paredzēts par krāpšanu, kas apdraud valsts finanšu intereses, kā arī ja dalībvalsts tiesiskajā regulējumā noilgums ir daļa no materiālajām krimināltiesību normām un uz to attiecas likumības princips;
- 3) vai Eiropas Savienības Tiesas (virspalāta) 2015. gada 8. septembra spriedums C-105/14, *Taricco*, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek noteikts krimināllietu tiesai nepiemērot valsts tiesību normu par noilgumu, kas ievērojamā skaitā lietu nepieļauj uzsākt kriminālprocesu par liela apmēra krāpšanu, kas apdraud Eiropas Savienības finanšu intereses, vai kurā ir paredzēts īsāks noilguma termiņš krāpšanai, kura apdraud Eiropas Savienības finanšu intereses, nekā tas, kas tiek paredzēts par krāpšanu, kas apdraud valsts finanšu intereses, kā arī ja šāda nepiemērošana ir pretrunā dalībvalsts augstākajiem konstitucionālajiem principiem vai personas neatņemamām tiesībām, kas ir atzītas dalībvalsts konstitūcijā.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 7. jūlija spriedumu lietā T-82/14 *Copernicus-Trademarks*/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) 2017. gada 23. februārī iesniedza *Verus Eood*

(Lieta C-101/17 P)

(2017/C 195/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Verus Eood* (pārstāvis – C. Pfitzer, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, *Maquet*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- pilnībā atcelt spriedumu lietā T-82/14;
- pasārtoti, atcelt spriedumu lietā T-82/14 un, ņemot vērā spriedumā iekļautos sagrozītos faktus, nodot lietu atpakaļ iepriekšējai instancei;

— piespriet atbildētājam atlīdzināt visās instancēs radušos tiesāšanas izdevumus

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza šādus apelācijas sūdzības pamatus:

- 1) 2009. gada 26. februāra Regulas Nr. 207/2009⁽¹⁾, it īpaši Regulas par Savienības preču zīmi (Regulas par Kopienas preču zīmi) 52. panta pārkāpums;
- 2) 2009. gada 26. februāra Regulas Nr. 207/2009, it īpaši Regulas par Savienības preču zīmi (Regulas par Kopienas preču zīmi) 75. panta pārkāpums;
- 3) 2009. gada 26. februāra Regulas Nr. 207/2009, it īpaši Regulas par Savienības preču zīmi (Regulas par Kopienas preču zīmi) 76. panta pārkāpums;
- 4) EST judikatūras attiecībā uz “preču zīmes reģistrācijas pieteikuma ļaunticīgu iesniegšanu” neievērošana;
- 5) EST “pamattiesību klāsta” neievērošana;
- 6) Starptautisko tiesību, proti, Parīzes Konvencijas par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību pārkāpums;
- 7) Starptautisko tiesību, proti, TRIPS līguma (Līgums par ar tirdzniecību saistīto intelektuālā īpašuma tiesībām) pārkāpums;
- 8) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (EPH) 16. panta pārkāpums;
- 9) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta 2. punkta pārkāpums;
- 10) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta pārkāpums;
- 11) 1948. gada Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 17. panta pārkāpums;
- 12) Eiropas cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (ECPAK) un tās protokolu, it īpaši 1. protokola 1. panta pārkāpums;
- 13) ECPAK 6. panta – tiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu, it īpaši saistībā ar sagrozītām, nepatiesām faktiem (konstatācijām), apmelojumiem, nepatiesām apsūdzībām, nomelnojumiem, neslavas celšanu, nepatiesiem apgalvojumiem – pārkāpums.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi, OV L 78, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 21. martā iesniedza Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Spānija) – José Luis Cabana Carballo/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) un Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Lieta C-141/17)

(2017/C 195/16)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Pamatlietas puses

Prasītājs: *José Luis Cabana Carballo*

Atbildētāji: *Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) un Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (EK) Nr. 883/2004 ⁽¹⁾ 53. panta 3. punkta a) un d) apakšpunkts ir jāsaprot kā vieni no šīs regulas 5. pantā minētajiem citādi nosakošajiem noteikumiem un tādēļ ir piemērojami 5. panta b) punkta noteikumu vietā?
- 2) Vai minētās regulas 53. panta 3. punkta a) apakšpunkta izpratnē ir jāsaprot, ka Spānijas tiesiskais regulējums par 20 % piemaksu pie pensijas par pilnīgu pastāvīgu nespēju strādāt ierastajā profesijā ir tiesību akts, kas nosaka, ka jāņem vērā ārvalstīs gūtie pabalsti vai ienākumi?
- 3) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir noliedzoša, vai ir jāsaprot, ka šai Kopienas tiesību normai ir pretrunā Spānijas administratīvā un tiesu prakse, ar kuru 20 % piemaksas pie pensijas par pilnīgu pastāvīgu nespēju strādāt ierastajā profesijā maksāšana tiek apturēta, līdzko tās saņēmējam tiek piešķirta citas dalībvalsts vecuma pensija?
- 4) Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, vai ir uzskatāms, ka minētās regulas 53. panta 3. punkta d) apakšpunktam ir pretrunā tas, ka 20 % piemaksas pie pensijas par pilnīgu pastāvīgu nespēju strādāt ierastajā profesijā maksāšana tiek apturēta arī daļā, kas pārsniedz citā dalībvalstī saņemtās pensijas apmēru?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 883/2004 par sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanu (OV 2004, L 166, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2017. gada 25. janvāra rīkojumu lietā T-217/16 *Internacional de productos metálicos*/Komisija 2017. gada 21. martā iesniedza *Internacional de Productos Metálicos, S.A.*

(Lieta C-145/17 P)

(2017/C 195/17)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Internacional de Productos Metálicos, S.A.* (pārstāvji – C. Cañizares Pacheco, E. Tejedor de la Fuente un A. Monreal Lasheras, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2017. gada 25. janvāra rīkojumu lietā T-217/16;
- nodot lietu T-217/16 atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par Komisijas 2016. gada 26. februāra Īstenošanas regulas (ES) 2016/278 2. pantā noteikto laika ierobežojumu;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Pirmais apelācijas sūdzības pamats ir balstīts uz tiesībām celt prasību Eiropas Savienības Vispārējā tiesā (turpmāk – ESVT) par Regulas 2016/278 ⁽¹⁾ atcelšanu, jo apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka ir ievēroti LESD 263. panta 4. punktā ietvertie nosacījumi. Kā jau ir norādījuši šī tiesa, minētie nosacījumi paredz, ka: i) apstrīdētais akts skar tieši un individuāli vai ii) apstrīdētais akts ir reglamentējošs akts, kurš skar tieši un nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem.

Attiecībā uz to, ka **apstrīdētais akts skar tieši un individuāli**, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Vispārējā tiesa nekādi nav apšaubījusi tiešo skārumu. Turklāt attiecīgā Regula individuāli skar *IPM (Internacional de Productos Metálicos, S. A.)*, jo tā ietekmē ikvienu importētāju, kas savos VAD (vienotais administratīvais dokuments) iekļāva nomenklatūras vai TARIC kodus, kuri attiecas uz precēm, kurām piemēroti antidempinga maksājumi laikposmā no 2009. gada (Regulas 91/2009 stāšanās spēkā) līdz 2016. gadam (Regulas 2016/278 stāšanās spēkā), abus datumus ieskaitot. Tādējādi šie importētāji veido “ierobežotu uzņēmēju loku”, jo antidempinga maksājumu atcelšanas seku ierobežošana viņus ietekmē konkrētā un specifiskā veidā.

Turklāt attiecībā uz reglamentējoša akta, kas nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem, tiešo skārumu, apelācijas sūdzības iesniedzējas argumenti ir vērsti uz to, lai pierādītu, ka Regula 2016/278 **nav saistīta ar īstenošanas pasākumiem**. Tādējādi antidempinga maksājumu iekasēšana, uz ko Vispārējā tiesa atsaucās kā uz Regulas īstenošana pasākumiem, nav šādi pasākumi, jo vienīgie iekasēšanas darījumi, kas attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzēju, izriet tikai no Regulas 91/2009 ⁽²⁾, un nekādā gadījumā netika veikta iekasēšana, kas izriet no apstrīdētās regulas normām (Regula 2016/278). Kā pierādījums tam ir fakts, ka maksājumi, kurus Spānijas nodokļu administrācija esot iekasējusi no IPM, esot tikuši noteikti pirms apstrīdētās Regulas stāšanās spēkā.

Tādējādi apstrīdētais 2. pants ir autonoma tiesību norma, kurai nav nepieciešams vēl kāds akts, lai tā radītu tiesiskas sekas kopš tās spēkā stāšanās dienai, jo ar to vienīgi tiek atcelti antidempinga maksājumi, ņemot vērā to neatbilstību Antidempinga nolīgumam un GATT līgumam.

Turklāt Regulā ir noteikts pienākums atturēties no darbības, jo ar to Spānijas valstij ir uzdots neslēgt nolīgumu ar mērķi iekasēt antidempinga maksājumus, līdz ar to tiek ierobežota iespēja izdot jebkādu aktu nodokļu jomā, kurš būtu apstrīdams atbilstoši valsts tiesībām, tādējādi prasības celšanu par [Regulas] atcelšanu esot vienīgais veids, ko var izmantot IPM, lai apstrīdētu Regulas 2016/278 2. pantu.

Ņemot vērā visu iepriekšminēto, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka nepastāv šaubas, ka IPM ir tiesīga saskaņā ar LESD 263. pantu celt prasību par Regulas 2016/278 2. panta atcelšanu, jo šī regula pēc rakstura un satura nesatur nekādus īstenošanas pasākumus.

2. Saistībā ar otro apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja atsaucas uz tās iesniegto prasības pieteikumu ESVT, ar kuru lūdz **atzīt, ka apstrīdētās Regulas 1. pantam ir atpakaļejošs spēks**. Šajā ziņā, pretēji tam, ko ESVT nolēmusi attiecīgajā rīkojumā, kurš tiek pārsūdzēts, kurā norādīts, ka ESVT kompetencē neietilpst atzīt attiecīgās Regulas 1. panta atpakaļejošo spēku, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka atpakaļejošais spēks ir nepieciešamās sekas attiecīgās Regulas 2. panta atcelšanai, jo šis pants nosaka ierobežojumu laikā, kas tika apstrīdēts prasībā, kura tika atzīta par nepieņemamu. Tādējādi apelācijas sūdzības iesniedzējas celtā prasība par attiecīgās Regulas 1. panta atpakaļejošā spēka atzīšanu ir pilnībā pieņemama, jo tā netieši tiktu atzīta par pieņemamu, tiklīdz tiktu atzīta attiecīgās Regulas 2. panta spēkā neesamība.

⁽¹⁾ Komisijas 2016.gada 26.februāra Īstenošanas regula (ES) 2016/278, ar ko atceļ galīgo antidempinga maksājumu, kas noteikts dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam un attiecināts arī uz dažu dzelzs vai tērauda savienotājelementu importu, ko veic, tos nosūtot no Malaizijas un deklarējot vai nedeklarējot kā Malaizijas izcelsmes ražojumus (OV 2016, L 52 24. lpp.)

⁽²⁾ Padomes 2009. gada 26. janvāra regula (EK) Nr. 91/2009, ar ko ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam (OV 2009, L 29, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 27. martā iesniedza Augstākā tiesa (Latvija) – SIA “E LATS”

(Lieta C-154/17)

(2017/C 195/18)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākā tiesa

Lietas dalībnieki pamata procesā

Pieteicēja: SIA “E LATS”

Otrs lietas dalībnieks: Valsts ieņēmumu dienests

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2006. gada 28. novembra direktīvas 2006/112/EK ⁽¹⁾ par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 311. panta 1. punkta 1. apakšpunkts interpretējams tā, ka par lietotām mantām var tikt atzīti tirgotāja iegādāti lietoti dārgmetālu vai dārgakmeņus saturoši izstrādājumi (kā aplūkojamā lietā), kuri tiek pārdoti tālāk galvenokārt tajos esošā dārgmetāla vai dārgakmeņu ieguvei?
- 2) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša, vai īpašā režīma piemērošanas ierobežošanā ir nozīme tirgotāja informētībai par tālākā pircēja nolūkiem attiecībā uz lietotajos dārgmetālu vai dārgakmeņus saturošos izstrādājumos esošā dārgmetāla vai dārgakmeņu ieguvei vai nozīme ir darījuma objektīvajām pazīmēm (preču apjomiem, darījuma partnera tiesiskajam statusam u.tml.)?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 3. aprīlī iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) – Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino/Administración del Estado

(Lieta C-169/17)

(2017/C 195/19)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Prasītāja: Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino

Atbildētāja: Administración del Estado

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 34. un LESD 35. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir tāda valsts tiesību norma kā Karaļa 2014. gada 10. janvāra Dekrēta Nr. 4/2014, ar ko apstiprina kvalitātes standartu Ibērijas (*Ibérico*) gaļai, šķiņķim, lāpstiņai un kaltētai filejai, 8. panta 1. punkts, kurā ir noteikts, ka norāde “*ibérico*” Spānijā pārstrādātiem vai pārdotiem produktiem ir lietojama tad, ja Ibērijas šķirnes cūku audzētāji intensīvās saimniecības sistēmās (barojot cūkas ar rupjo lopbarību) cūkai ar dzīvsvāru vairāk nekā 110 kilogrami palielina minimālo kopējo brīvo grīdas laukumu līdz 2 kvadrātmetriem, lai arī attiecīgā gadījumā ir pierādīts, ka minētā pasākuma mērķis ir uzlabot tiesību normā minēto produktu kvalitāti?

- 2) Vai Padomes 2008. gada 18. decembra Direktīvas 2008/120/EK, ar kuru nosaka minimālos standartus cūku aizsardzībai⁽¹⁾, 3. panta 1. punkta a) apakšpunkts, aplūkojot to kopsakarā ar tās 12. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tāda valsts tiesību norma kā Karaļa 2014. gada 10. janvāra Dekrēta Nr. 4/2014, ar ko apstiprina kvalitātes standartu Ibērijas (*Ibérico*) gaļai, šķiņķim, lāpstiņai un kaltētai filejai, 8. panta 1. punkts, kurā ir noteikts, ka norāde “*ibérico*” Spānijā pārstrādātiem vai pārdotiem produktiem ir lietojama tad, ja Ibērijas šķirnes cūku audzētāji intensīvās saimniecības sistēmās (barojot cūkas ar rupjo lopbarību) cūkai ar dzīvsvāru vairāk nekā 110 kilogrami palielina minimālo kopējo brīvo grīdas laukumu līdz 2 kvadrātmetriem, lai arī valsts tiesību normas mērķis ir nevis uzlabot cūku aizsardzību, bet produktu kvalitāti?

Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir noliedzoša, vai Direktīvas [2008/120/EK] 12. pants, aplūkojot to kopsakarā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 34. un 35. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu tiesību normu kā Karaļa dekrēta Nr. 4/2012 8. panta 1. punkts, saskaņā ar kuru Spānijā pārstrādāto vai pārdoto produktu kvalitātes uzlabošanas – un nevis cūku aizsardzības – nolūkā citiem dalībvalstu ražotājiem ir jāpilda tādi paši cūku audzēšanas nosacījumi, kādi ir noteikti Spānijas ražotājiem, lai produktiem, kas iegūti no to cūkām, varētu tikt piešķirts tirdzniecības nosaukums, kuru reglamentē minētais Karaļa dekrēts?

- 3) Vai LESD 34. pants un LESD 35. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir tāds valsts tiesiskais regulējums kā Karaļa 2014. gada 10. janvāra dekrēta Nr. 4/2014, ar ko apstiprina kvalitātes standartu Ibērijas (*Ibérico*) gaļai, šķiņķim, lāpstiņai un kaltētai filejai, 8. panta 2. punkts, kurā noteikts, ka minimālais kaušanas vecums ir desmit mēneši cūkām, kuras ir barotas ar rupjo lopbarību un no kurām iegūst šīs kategorijas produktus, lai uzlabotu minēto produktu [kvalitāti]?

⁽¹⁾ OV 2009, L 47, 5. lpp.

Prasība, kas celta 2017. gada 7. aprīlī – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-181/17)

(2017/C 195/20)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J. Hottiaux un J. Rius)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 258. pantu atzīt, ka, nosakot minimālo transportlīdzekļu skaitu sabiedriskā transporta atļaujas saņemšanai Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 1071/2009 par piekļuvi autopāravadātāja profesijai 3. un 5. panta b) punktā;
- piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Komisijas celtās prasības pret Spānijas Karalisti priekšmets ir Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulas (EK) Nr. 1071/2009, ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopāravadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK (OV L 300, 14.11.2009., 51. lpp.)⁽¹⁾, piemērošana.

Komisija uzskata, ka, izvirzot nosacījumu sabiedriskā transporta atļaujas saņemšanai to, ka uzņēmumiem ir jābūt vismaz trīs transportlīdzekļiem, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus saskaņā ar augstākminētās Regulas 3. panta 1. un 2. punktu un 5. panta b) apakšpunktu.

⁽¹⁾ OV 2009., L 300, 51. lpp.

Prasība, kas celta 2017. gada 20. aprīlī – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste**(Lieta C-205/17)**

(2017/C 195/21)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – E. Manhaeve un E. Sanfrutos Cano)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, neveicot visus nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu 2011. gada 14. aprīļa spriedumu Komisija/Spānija (C-343/10, ECLI:EU:C:2011:260), Spānijas Karaliste nav izpildījusi LESD 260. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Spānijas Karalistei samaksāt Komisijai kavējuma naudu EUR 171 217,2 par katru nokavējuma dienu 2011. gada 14. aprīļa sprieduma Komisija/Spānija (C-343/10, ECLI:EU:C:2011:260) izpildē, sākot no dienas, kad tiks pasludināts spriedums šajā lietā, līdz sprieduma lietā C-343/10 izpildes dienai;
- piespriest Spānijas Karalistei samaksāt Komisijai naudas sodu EUR 19 303,9 par katru nokavējuma dienu no 2011. gada 14. aprīļa sprieduma Komisija/Spānija (C-343/10, ECLI:EU:C:2011:260) pasludināšanas dienas līdz sprieduma pasludināšanas dienai šajā lietā vai dienai, kad tiks pilnībā izpildīts spriedums lietā C-343/10, ja pēdējā minētā sprieduma izpilde notiek agrāk;
- piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Komisija uzskata, ka Spānijas Karaliste nav veikusi visus nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu Tiesas spriedumu attiecībā uz komunālo notekūdeņu kanalizācijas sistēmas neesamību *Valle de Güímar* aglomerācijā saskaņā ar Direktīvas 91/271 ⁽¹⁾ 3. pantu un attiecībā uz to, ka nav nodrošināta komunālo notekūdeņu attīrīšana *Alhurín el Grande*, *Barbate*, *Isla Cristina*, *Matalascañas*, *Tarifa*, *Valle de Güímar*, *Peníscola*, *Aguiño-Carreira-Ribeira*, *Estepona* (*San Pedro de Alcántara*), *Coín*, *Nerja*, *Gijón-Este*, *Noreste* (*Valle Guerra*), *Benicarló*, *Teulada-Moraira*, *Vigo* un *Santiago* aglomerācijās saskaņā ar Direktīvas 91/271 4. panta 1., 3. un, attiecīgā gadījumā, 4. punktu

⁽¹⁾ Padomes 1991. gada 21. maija Direktīva 91/271/EEK par komunālo notekūdeņu attīrīšanu (OV 1991, L 135, 40. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2017. gada 4. maija spriedums – *Green Source Poland*/Komisija

(Lieta T-512/14) ⁽¹⁾

Prasība atcelt tiesību aktu — ERAF — Regulas (EK) Nr. 1083/2006 41. panta 3. punkts — Atteikums piešķirt finansiālo ieguldījumu liela projekta — Uzņēmums, kas atbildīgs par projekta realizāciju — Tieša skārums neesamība — Nepieņemamība

(2017/C 195/22)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Green Source Poland sp. z o.o.* (Varšava, Polija) (pārstāvji – M. Merola un L. Armati, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji M. Clausen un B. R. Killmann, vēlāk B. R. Killmann un R. Lyal)

Priekšmets

Prasība saskaņā ar LESD 263. pantu atcelt Komisijas 2014. gada 7. aprīļa Lēmumu C(2014) 2289 *final* atteikt piešķirt Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) finansiālo ieguldījumu liela projekta “Inovatīvas biokomponentu ražošanas tehnoloģijas iegāde un ieviešana biodegvielas ražošanai”, kas ir darbības programmas “Inovatīvā ekonomika” strukturālai palīdzībai konverģences mērķa ietvaros Polijā sastāvdaļa

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) *Green Source Poland sp. z o.o.* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 395, 10.11.2014.

Vispārējās tiesas 2017. gada 4. maija spriedums – *Meta Group*/Komisija

(Lieta T-744/14) ⁽¹⁾

Šķīrējklauzula — Dotāciju līgumi, kas noslēgti saistībā ar Sesto pamatprogrammu pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem (2002. – 2006. gads) — Dotāciju līgumi, kas noslēgti saistībā ar Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu (2007. – 2013. gads) — Piešķirto līdzekļu atmaksāšana — Izmaksājamais atlikums no kopējās prasītājam piešķirtā finansiālā ieguldījuma summas — Pielaujamās izmaksas — Līgumiskā atbildība

(2017/C 195/23)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Meta Group Srl* (Roma, Itālija) (pārstāvji – A. Bartolini un A. Formica, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – D. Recchia un R. Lyal)

Priekšmets

Ar LESD 272. pantu pamatota prasība par to, lai tiktu konstatēts, ka Komisija nav izpildījusi finanšu saistības, kas izriet no vairākiem dotāciju līgumiem, ko tā ir noslēgusi ar prasītāju saistībā ar Sesto Eiropas Kopienas pamatprogrammu attiecībā uz pētniecības, tehnoloģijas attīstības un izstāžu pasākumiem, kas veicina Eiropas pētniecības telpas izveidi un jauninājumus (2002.–2006. gads), un Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu (2007.–2013. gads), atzīt par prettiesisku Komisijas veikto prasītājas izvirzīto prasījumu ieskaitu, piespriet Komisijai izmaksāt prasītājam summas, kas tai pienākas saskaņā ar minētajiem dotāciju līgumiem, tām pieskaitot nokavējuma procentus un izmaiņas naudas vērtībā, un piespriet atlīdzināt prasītājam apgalvoti nodarītos zaudējumus

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Meta Group Srl atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 462, 22.12.2014.

Vispārējās tiesas 2017. gada 28. aprīļa spriedums – Gameart/Komisija

(Lieta T-264/15) ⁽¹⁾

Pieklūve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti, kas attiecas uz procedūru sakarā ar pienākumu neizpildi — Dalībvalsts sagatavoti dokumenti — Dalībvalstij adresēts pieteikums par piekļuvi dokumentiem — Pieklūves pieteikuma pārsūtīšana Komisijai — Pieklūves atteikums — Komisijas kompetence — Iestādes sagatavots dokuments — Regulas (EK) Nr. 1049/2001 5. pants

(2017/C 195/24)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Gameart sp. z o.o. (Belsko-Bjāla, Polija) (pārstāvis – P. Hoffman, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J. Hottiaux, A. Buchet un M. Konstantinidis)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Polijas Republika (pārstāvji – B. Majczyna, M. Kamejsza un M. Pawlicka), Eiropas Parlaments (pārstāvji – D. Warin un A. Pospíšilová Padowska) un Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – sākotnēji J. B. Laignelot, K. Pleśniak un E. Rebasti, vēlāk J. B. Laignelot un E. Rebasti)

Priekšmets

Par prasību saskaņā ar LESD 263. pantu, kuras mērķis ir atcelt Komisijas 2015. gada 18. februāra lēmumu, ciktāl ar to tiek noraidīts pieteikums par piekļuvi Polijas Republikas sagatavotiem dokumentiem, ko tai pēdējā minētā bija iesniegusi, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulas (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem 5. panta otro daļu

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2015. gada 18. februāra lēmumu, ciktāl ar to tiek noraidīts pieteikums par piekļuvi Polijas Republikas sagatavotiem dokumentiem, ko tai pēdējā minētā bija iesniegusi, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulas (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem 5. panta otro daļu;

- 2) Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Polijas Republika, Eiropas Savienības Padome un Eiropas Parlaments sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

⁽¹⁾ OV C 254, 3.8.2015.

Vispārējās tiesas 2017. gada 27. aprīļa spriedums – Germanwings/Komisija

(Lieta T-375/15) ⁽¹⁾

Valsts atbalsts — Atbalsts aviosabiedrībai, kas izmanto Cveibrikenes lidostu — Priekšrocība — Valsts vainojamība — Pienākums norādīt pamatojumu — Tiesiskā palāvība — Piekļuve dokumentiem — Ar valsts atbalsta kontroles procedūru saistīti dokumenti — Atteikums piešķirt piekļuvi lūgtajiem dokumentiem — Izņēmums saistībā ar pārbaudes, izmeklēšanas un revīzijas mērķu aizsardzību

(2017/C 195/25)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Germanwings GmbH (Kēlnē, Vācija) (pārstāvis – A. Martin-Ehlers, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji A. Buchet, T. Maxian Rusche, R. Sauer un K. Herrman, vēlāk A. Buchet, T. Rusche, K. Herrman un S. Noë)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un kurā ir lūgts, pirmkārt, daļēji atcelt Komisijas 2014. gada 1. oktobra Lēmumu (ES) 2016/152 par valsts atbalstu SA.27339 (12/C) (ex 11/NN), ko Vācija īstenojusi par labu Cveibrikenes lidostai un aviokompānijām, kuras izmanto minēto lidostu (OV 2016, L 34, 68. lpp.), un, otrkārt, atcelt Komisijas 2015. gada 11. maija Lēmumu GESTDEM 2015/1288, ar ko ir atteikta daļēja piekļuve administratīvās lietas materiāliem, kuri attiecas uz valsts atbalsta procedūru SA.27339

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2014. gada 1. oktobra Lēmuma (ES) 2016/152 par valsts atbalstu SA.27339 (12/C) (ex 11/NN), ko Vācija īstenojusi par labu Cveibrikenes lidostai un aviokompānijām, kuras izmanto minēto lidostu (OV 2016, L 34, 68. lpp.), 1. panta 2. punktu, ciktāl tas attiecas uz pirmo nolīgumu, kas noslēgts starp Flughafen Zweibrücken GmbH un Germanwings GmbH, kā arī tā 3. panta 4. punkta e) apakšpunktu;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina trīs ceturtdaļas no Germanwings tiesāšanās izdevumiem;
- 4) Germanwings sedz vienu ceturtdaļu no saviem tiesāšanās izdevumiem pati.

⁽¹⁾ OV C 337, 12.10.2015.

Vispārējās tiesas 2017. gada 4. maija spriedums – JYSK/Komisija**(Lieta T-403/15) ⁽¹⁾*****Prasība atcelt tiesību aktu — ERAF — Regulas (EK) Nr. 1083/2006 41. panta 3. punkts — Atteikums piešķirt finansiālo ieguldījumu lielam projektam — Par projekta īstenošanu atbildīgais uzņēmums — Tieša skāruma neesamība — Nepieņemamība***

(2017/C 195/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: JYSK sp. z o.o. (Radomsko, Polija) (pārstāvji – H. Sønderby Christensen, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji R. Lyal, B.-R. Killmann un M. Clausen, pēc tam – R. Lyal un B.-R. Killmann)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru ir lūgts atcelt Komisijas 2015. gada 11. maija Lēmumu C (2015) 3228, ar kuru ir atteikts piešķirt Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) finansiālo ieguldījumu lielam projektam “Eiropas Dalīto pakalpojumu centrs – Intelīgentas loģistikas sistēmas” saistībā ar darbības programmu “Inovatīva ekonomika”, ko Polijas Republika izveidojusi 2007.–2013. gada plānošanas periodam

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) JYSK sp. z o.o. sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 311, 21.9.2015.

Vispārējās tiesas 2017. gada 27. aprīļa spriedums – Deere/EUIPO (“EXHAUST-GARD”)**(Lieta T-622/15) ⁽¹⁾*****Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “EXHAUST-GARD” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Tiesības uz aizstāvību — Regulas Nr. 207/2009 75. pants***

(2017/C 195/27)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Deere & Company (Wilmington, Delaware, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – sākotnēji N. Weber un T. Heitmann, vēlāk N. Weber, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – H. Kunz)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2015. gada 8. septembra lēmumu lietā R 196/2014-4 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt vārdisksu apzīmējumu “EXHAUST-GARD” kā Eiropas Savienības preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Deere & Company* atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 7, 11.1.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 3. maija spriedums – *Environmental Manufacturing*/EUIPO – *Société Elmar Wolf* (Vilka galvas attēls)

(Lieta T-681/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes, kas attēlo vilka galvu, reģistrācijas pieteikums — Agrāka starptautiska grafiska preču zīme “WOLF” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2017/C 195/28)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Environmental Manufacturing LLP* (Stowmarket, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – S. Malynicz, QC)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – A. Folliard-Monguiral)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Société Elmar Wolf* (Wissembourg, Francija) (pārstāvis – N. Boespflug, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2015. gada 3. septembra lēmumu lietā R 1252/2015-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Société Elmar Wolf* un *Environmental Manufacturing*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Environmental Manufacturing LLP* atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 38, 1.2.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 27. aprīļa spriedums – *BASF*/EUIPO – *Evonik Industries* (“DINCH”)

(Lieta T-721/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “DINCH” — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts — Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts

(2017/C 195/29)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *BASF SE* (Ludwigshafen, Vācija) (pārstāvji – A. Schulz un C. Onken, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvji – R. Pethke un M. Fischer)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Evonik Industries AG (Essen, Vācija) (pārstāvis – A. Schabenberger, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2015. gada 23. septembra lēmumu lietā R 2080/2014-1 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Evonik Industries un BASF

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) BASF SE atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 68, 22.2.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 4. maija spriedums – Haw Par/EUIPO – Cosmowell (“GELENKGOLD”) (Lieta T-25/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “GELENKGOLD” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kurā ir attēlots tīģeris — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Res judicata spēks — Agrākas preču zīmes paaugstināta atšķirtspēja, kas iegūta izmantošanas rezultātā — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Tiesības tikt uzklašitām — Regulas Nr. 207/2009 75. panta otrais teikums — Preču zīmju sērija

(2017/C 195/30)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Haw Par Corp. Ltd (Singapūra, Singapūra) (pārstāvji – R. D. Härer, C. Schultze, J. Ossing, C. Weber, H. Ranzinger, C. Gehweiler un C. Brockmann, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Cosmowell GmbH (Sankt Johann in Tirol, Austrija) (pārstāvji – J. Sachs un C. Sachs, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2015. gada 8. novembra lēmumu lietā R 1907/2015-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Haw Par un Cosmowell

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Haw Par Corp. Ltd atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 106, 21.3.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 3. maija spriedums – Enercon/EUIPO – Gamesa Eólica (Zaļu toņu pāreja)(Lieta T-36/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības preču zīme, ko veido zaļu toņu pāreja — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts

(2017/C 195/31)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Enercon GmbH (Aurich, Vācija) (pārstāvji – S. Overhage, R. Böhm un A. Silverleaf, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – A. Folliard Monguiral)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Gamesa Eólica, SL (Sarriguren, Spānija) (pārstāvis – A. Sanz Cerralbo, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2015. gada 28. oktobra lēmumu lietā R 597/2015-2 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Gamesa Eólica un Enercon

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Enercon GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus

⁽¹⁾ OV C 111, 29.3.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 4. maija spriedums – Kasztantowicz/EUIPO – Gbb Group (“GEOTEK”)(Lieta T-97/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “GEOTEK” — Regulas (EK) Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Regulas (EK) Nr. 2868/95 40. noteikuma 5. punkts — Preču zīmes faktiskas izmantošanas pierādījums — Nokavējums — Regulas Nr. 2868/95 61. noteikuma 2. un 3. punkts un 65. noteikuma 1. punkts — Noteiktā termiņa paziņošana īpašniekam pa telefonu — Apstākļu, kas varētu apstrīdēt EUIPO iesniegto ziņojumu par nosūtīšanu, neesamība — Regulas 207/2009 78. pants — Regulas Nr. 2868/95 57. noteikums — Pieteikums par liecinieku nopratināšanu — EUIPO rīcības brīvība

(2017/C 195/32)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Martin Kasztantowicz (Berlīne, Vācija) (pārstāvis – R. Ronneburger, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji – D. Hanf un A. Söder)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Gbb Group Ltd (Letchworth, Apvienotā Karaliste)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2015. gada 14. decembra lēmumu lietā R 3025/2014-5 attiecībā uz atcelšanas procesu starp Gbb Group un M. Kasztantowicz

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) M. Kasztantowicz atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 145, 25.4.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 5. maija spriedums – PayPal/EUIPO – Hub Culture (“VENMO”)**(Lieta T-132/16) ⁽¹⁾****Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “VENMO” — Ļaunticība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts**

(2017/C 195/33)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PayPal, Inc. (San José, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – A. Renck, advokāts, un I. Junkar, solicitor)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāve – D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Hub Culture Ltd (Hamilton, Bermudu Salas, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – J. Hill, barrister)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 12. janvāra lēmumu lietā R 2974/2014-5 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Paypal un Hub Culture

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas piektās padomes 2016. gada 12. janvāra lēmumu lietā R 2974/2014-5;
- 2) EUIPO sedz savus, kā arī atlīdzina PayPal, Inc. tiesāšanās izdevumus;
- 3) Hub Culture Ltd sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 191, 30.5.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 3. maija spriedums – Gfi PSF/Komisija**(Lieta T-200/16) ⁽¹⁾****Publiski pakalpojumu līgumi — Iepirkuma procedūra — Izstrādes, uzturēšanas, attīstības un palīdzības pakalpojumi saistībā ar tīmekļvietnēm — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Piedāvājums, kas saņemts jau atvērts — Finanšu regulas 111. panta 4. punkta b) apakšpunkts**

(2017/C 195/34)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Gfi PSF Sàrl (Leudelange, Luksemburga) (pārstāvis – F. Moyse, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāves – S. Delaude un S. Lejeune)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu un kurā lūgts atcelt Eiropas Savienības Publikāciju biroja (OP) 2016. gada 2. marta un 16. marta lēmumus, ar kuriem tiek noraidīts prasītājas piedāvājums publiskajā iepirkumā par izstrādes, uzturēšanas, attīstības un palīdzības pakalpojumiem saistībā ar šī biroja tīmekļvietnēm (OV 2015/S 251-459901, kā arī vajadzības gadījumā OP 2016. gada 22. aprīļa apstiprinošo lēmumu, un, otrkārt, prasība, kas pamatota ar LESD 268. pantu un kurā lūgts atlīdzināt zaudējumus, kas prasītājai esot radušies šo lēmumu dēļ

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) GfI PSF Sàrl atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 222, 20.6.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 5. maija spriedums – *Messe Friedrichshafen/EUIPO – El Corte Inglés* (“Out Door”)

(Lieta T-224/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “Out Door” — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “OUTDOOR PRO” — Relatīvs atteikuma pamats — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Regulas Nr. 207/2009 76. pants

(2017/C 195/35)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Messe Friedrichshafen GmbH* (Friedrichshafen, Vācija) (pārstāvis – W. Schulte Hemming, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji – M. Eberl un D. Hanf)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniene, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *El Corte Inglés, SA* (Madride, Spānija) (pārstāvis – J. L. Rivas Zurdo, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2016. gada 8. februāra lēmumu lietā R 2302/2011–2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *El Corte Inglés* un *Messe Friedrichshafen*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Messe Friedrichshafen GmbH* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 232, 27.6.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 27. aprīļa spriedums – CC/Parlaments**(Lieta T-446/16 P) ⁽¹⁾**

Apelācija — Civildienests — Pieņemšana darbā — Paziņojums par konkursu — Atklāts konkurss — Kļūdas veiksmīgo kandidātu saraksta pārvaldībā — Ārpuslīgumiskā atbildība — Jauni pierādījumi — Materiālie zaudējumi — Vienlīdzīga attieksme — Faktu sagrozīšana — Iespējas zaudēšana

(2017/C 195/36)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: CC (pārstāvji – G. Maximini un C. Hölzer, avocats)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments (pārstāvji – M. Ecker un E. Despotopoulou)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (tiesnesis vienpersoniski) 2016. gada 21. jūlija spriedumu CC/Parlaments (F-9/12 RENV, EU:F:2016:165), kurā ir lūgts šo spriedumu atcelt

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (tiesnesis vienpersoniski) 2016. gada 21. jūlija spriedumu CC/Parlaments (F-9/12 RENV), ciktāl Civildienesta tiesa, pirmkārt, ir aprēķinājusi CC iespējas tikt pieņemtai darbā Eiropas Savienības Padomē pārbaudāmā ierēdņa statusā zaudējumu, izslēdzot laikposmu no 2006. gada 16. februāra līdz 2007. gada 31. augustam, un, otrkārt, ir aprēķinājusi CC iespējas tikt pieņemtai darbā citās Eiropas Savienības iestādēs un struktūrās pārbaudāmā ierēdņa statusā zaudējumu, pamatojoties uz metodi, kas atšķiras no metodes, ko tā izmantoja attiecībā uz Padomi;
- 2) pārējā daļā apelācijas sūdzību noraidīt;
- 3) nodot lietu atpakaļ Vispārējās tiesas palātai, kas nav izskatījusi šo apelācijas sūdzību;
- 4) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

⁽¹⁾ OV C 371, 10.10.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 26. aprīļa spriedums – OU/Komisija**(Lieta T-569/16) ⁽¹⁾**

Civildienests — Līgumdarbinieki — Disciplinārlieta — Atcelšana no amata uz laiku — Ieturējums no atalgojuma — Rājiens — Atmaksāšana — Civildienesta noteikumu IX pielikuma 24. panta 4. punkts

(2017/C 195/37)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: OU (pārstāvji – J.-N. Louis un N. de Montigny, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – C. Ehrbar un F. Simonetti)

Priekšmets

par prasību, kas pamatota ar LESD 270. pantu, ar mērķi, pirmkārt, atcelt Komisijas 2015. gada 13. marta lēmumu, ar kuru noraida prasītāja lūgumu atmaksāt summas, kas ieturētas no viņa atalgojuma sešu mēnešu laikā, skaitot no 2007. gada 15. janvāra, un, otrkārt, atmaksāt šīs summas, pieskaitot procentus

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Komisijas 2015. gada 13. marta lēmumu, ar kuru tā noraidījusi OU lūgumu atmaksāt summas, kas no viņa atalgojuma tika ieturētas saskaņā ar Komisijas 2006. gada 14. decembra lēmumu;
- 2) Komisija atmaksā OU summas, kas no viņa atalgojuma tika ieturētas saskaņā ar 2006. gada 14. decembra lēmumu;
- 3) Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 211, 13.6.2016. (lieta, kas sākotnēji tika reģistrēta Eiropas Savienības Civildienesta tiesā ar numuru F-141/15 un kas 2016. gada 1. septembrī tika nodota Eiropas Savienības Vispārējai tiesai).

Vispārējās tiesas 2017. gada 28. aprīļa spriedums – Azoulay u.c./Parlaments**(Lieta T-580/16) ⁽¹⁾**

Civildienests — Ierēdņi — Pagaidu darbinieki — Atalgojums — Ģimenes pabalsti — Pabalsts izglītībai — Atteikums atlīdzināt izglītības izmaksas — Civildienesta noteikumu VII pielikuma 3. panta 1. punkts — Tiesiskā palāvība — Vienlīdzīga attieksme — Labas pārvaldības princips

(2017/C 195/38)**Tiesvedības valoda – franču****Lietas dalībnieki**

Prasītāji: Irit Azoulay (Brisele, Beļģija), Andrew Boreham (Wansin-Hannut, Beļģija), Mirja Bouchard (Villers-la-Ville, Beļģija) un Darren Neville (Ohain, Beļģija) (pārstāvis – M. Casado García Hirschfeld, avocat)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji – E. Taneva un L. Deneys)

Priekšmets

Pprasība atbilstoši LESD 270. pantam atcelt Parlamenta 2015. gada 24. aprīļa individuālos lēmumus, ar kuriem atteikts piešķirt pabalstus izglītībai saistībā ar 2014./2015. gadu un vajadzības gadījumā atcelt Parlamenta 2015. gada 17. un 19. novembra individuālos lēmumus, ar kuriem daļēji noraidītas prasītāju 2015. gada 20. jūlija sūdzības

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Irit Azoulay, Andrew Boreham, Mirja Bouchard un Darren Neville sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

⁽¹⁾ OV C 145, 25.4.2016. (lieta sākotnēji reģistrēta Eiropas Savienības Civildienesta tiesā ar Nr. F-16/9 un nodota Eiropas Savienības Vispārējai tiesai 2016. gada 1. septembrī)

Vispārējās tiesas 2017. gada 28. aprīļa spriedums – HN/Komisija(Lieta T-588/16) ⁽¹⁾

Civildienests — Ierēdņi — Regula (ES, Euratom) Nr. 1023/2013 — Civildienesta noteikumu reforma — Jaunie noteikumi par karjeru un paaugstināšanu amatā AD 13 un AD 14 pakāpē — AD 12 pakāpes ierēdņi — Īpašu pilnvaru pildīšana — Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 30. panta 3. punkts — 2014. gada paaugstināšana amatā — Lūgums klasificēt amata veidā “padomdevējs vai līdzvērtīgs amats” — Iecelēj institūcijas atbildes neesamība — 2015. gada paaugstināšana amatā — Jauns lūgums klasificēt amata veidā “padomdevējs vai līdzvērtīgs amats” vai “nodaļas vadītājs vai līdzvērtīgs amats” — Iecelēj institūcijas sniegta noraidīšana — Atteikuma klasificēt amata veidā “padomdevējs vai līdzvērtīgs amats” apstiprinošais raksturs — Ar pirmstiesas procedūru saistīto prasību neievērošana — Nepieņemamība

(2017/C 195/39)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: HN (pārstāvji – F. Sciaudone un R. Sciaudone, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – C. Ehrbar un A.-C. Simon, piedaloties B. Wägenbaur, advokāts)

Priekšmets

Prasība atbilstoši LESD 270. pantam, ar kuru tiek lūgts atcelt “lēmumu par [prasītāja] lūgumu uzskatīt, ka viņš pilda īpašas pilnvaras, kas ļauj viņu klasificēt amata veidā “padomdevējs vai līdzvērtīgs amats” atbilstoši [jauno] Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 30. panta 3. punktam”, un 2013. gada 18. decembra lēmumu SEC(2013) “Komisijas paziņojums, ar ko groza normas saistībā ar Komisijas locekļu kabinetu sastādīšanu un preses sekretāru iecelšanu”.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) HN atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 251, 11.7.2016. (lieta sākotnēji reģistrēta Eiropas Savienības Civildienesta tiesā ar Nr. F- 18/16 un nodota Vispārējai tiesai 1.09.2016).

Vispārējās tiesas 2017. gada 17. marta rīkojums – Düll/EUIPO – Cognitect (“DaToMo”)(Lieta T-381/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Pieteikuma par atcelšanu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2017/C 195/40)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Klaus Düll (Südergellersen, Vācija) (pārstāvis – S. Wolff-Marting, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – S. Palmero Cabezas)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Cognitect, Inc. (Durham, Ziemeļkarolīna, Amerikas Savienotās Valstis)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2016. gada 19. aprīļa lēmumu apvienotajās lietās R 1383/2015-2 un R 1481/2015-2 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Cognitect, Inc. un Klaus Düll k-gu

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) Klaus Düll k-gs un Cognitect, Inc. sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī katrs atlīdzina pusi Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumu.

⁽¹⁾ OV C 364, 3.10.2016.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja vietnieka 2017. gada 10. aprīļa rīkojums – Exaa Abwicklungsstelle für Energieprodukte/ACER

(Lieta T-123/17 R)

Pagaidu noregulējums — Enerģētika — ACER lēmums, ar kuru ir noraidīts pieteikums par iestāšanos lietā A-001 – 2017 (konsolidētā redakcija) — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamības neesamība

(2017/C 195/41)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Exaa Abwicklungsstelle für Energieprodukte AG (Vīne, Austrija) (pārstāvis – B. Rajal, advokāts)

Atbildētāja: Energoregulatoru sadarbības aģentūra (ACER) (pārstāvji – P. Martinet un E. Tremmel)

Priekšmets

Pieteikums, kas ir pamatots ar LESD 278. un 279. pantu un ar ko tiek lūgts apturēt ACER 2017. gada 17. februāra lēmuma, ar kuru ir ticis noraidīts prasītājas pieteikums par iestāšanos lietā A-001–2017 (konsolidētā redakcija), piemērošanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
 - 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.
-

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja vietnieka 2017. gada 21. aprīļa rīkojums – Post Telecom/EIB**(Lieta T-158/17 R)**

Pagaidu noregulējums — Publiski pakalpojumu līgumi — Iepirkuma procedūra — Pilsētas zonu tīkla komunikācijas pakalpojumu sniegšana EIB grupas ēkām un birojiem Luksemburgā — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana un līguma slēgšanas tiesību piešķiršana citam pretendents — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamības neesamība

(2017/C 195/42)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Post Telecom SA (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvji – M. Thewes, C. Saettel un T. Chevrier, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju banka (EIB) (pārstāvji – T. Gilliams, P. Kiiver un C. Solazzo, pārstāvji, kuriem palīdz M. Belmessieri un B. Schutyser, avocats)

Priekšmets

Pieteikums, kas ir pamatots ar LESD 278. un 279. pantu un ar kuru tiek lūgts apturēt EIB 2017. gada 6. janvāra lēmuma, ar ko ir ticis noraidīts prasītājas iesniegtais piedāvājums iepirkuma OP-1305 “Pilsētas zonu tīkla un teritoriālā tīkla komunikācijas pakalpojumi Eiropas Investīciju bankas grupai” 1. daļai, un lēmuma par līguma slēgšanas tiesību attiecībā uz šo daļu piešķiršanu citam pretendents piemērošanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) atcelt 2017. gada 15. marta rīkojumu lietā T-158/17 R;
- 3) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2017. gada 10. martā – Claro Sol Cleaning/EUIPO – Solemo (“Claro Sol Facility Services desde 1972”)**(Lieta T-159/17)**

(2017/C 195/43)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Claro Sol Cleaning, SLU (Madride, Spānija) (pārstāvis – N. Fernandez)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Solemo Oy (Helsinki, Somija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme “Claro Sol Facility Services desde 1972” – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 318 993

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 9. janvāra lēmums lietā R 478/2016-1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 9. janvāra lēmumu lietā R 478/2016-1, ar kuru daļēji tika apmierināta *Solemo Oy* iesniegtā apelācijas sūdzība un daļēji tika atcelts lēmums iebildumu procesā Nr. B 2472267 pret Eiropas Savienības preču zīmes pieteikumu Nr. 13.318.993 “Claro Sol Facility Services desde 1972”, kura ir prasītājas īpašumā, kā rezultātā iepriekšminētā preču zīme tika noraidīta 37. un 39. klasē un daļēji – 35. klasē;
- atļaut reģistrēt Eiropas Savienības preču zīmi Nr. 10581619 “Claro Sol Facility Services desde 1972” attiecībā uz visām precēm, kas ietilpst 35., 37. un 39. klasē, jo nepastāv iespēja maldināt sabiedrību tajā teritorijā, kurā agrākā valsts preču zīme “SOL”, kuras īpašnieks ir persona, kas iestājusies lietā, un kura ir reģistrēta Somijā ar Nr. 250.356, ir aizsargāta;
- piespriest personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 31. martā – *Calhau Correia de Paiva*/Komisija

(Lieta T-202/17)

(2017/C 195/44)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ana Calhau Correia de Paiva (Brisele, Beļģija) (pārstāvji – *V. Villante* un *G. Pandey*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt šādus lēmumus un aktus, attiecīgā gadījumā atbilstoši LESD 277. pantam iepriekš atzīstot par prettiesisku un nepiemērojamu prasītājam Paziņojumu par konkursu EPSO/AD/293/14 un attiecīgo valodu režīmu;
- Eiropas Personāla atlases biroja (EPSO) un atlases komisijas 2015. gada 9. novembra lēmumu neieklāut kandidātes vārdu konkursa EPSO/AD/293/14 rezerves sarakstā;
- Eiropas Personāla atlases biroja (EPSO) un atlases komisijas 2016. gada 23. jūnija lēmumu atstāt negrozītu 2015. gada 9. novembra lēmumu un atkārtoti neieklāut kandidātes vārdu rezerves sarakstā;
- Eiropas Personāla atlases biroja (EPSO) 2016. gada 22. decembra lēmumu sniegt nelabvēlīgu atbildi uz prasītājas administratīvo sūdzību saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu par atlases komisijas lēmumu neieklāut tās vārdu konkursa EPSO/AD/293/14 rezerves sarakstā un par nelabvēlīgo pārskatīšanas lēmumu;
- konkursa EPSO/AD/293/14 rezerves sarakstu.
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Civildienesta noteikumu 1. panta, nediskriminācijas, samērīguma un vienlīdzīgu iespēju principu pārkāpums saistībā ar EPSO noteikto obligāto QWERTY EN, AZERTY FR/BE vai QWERTZ DE klaviatūru izmantošanu, veicot gadījuma izpēti uzdevumu, kā arī acimredzama kļūda vērtējumā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots Regulas Nr. 1/1958 pārkāpums saistībā ar pieņemto valodu režīmu, kas ir pastiprināts ar paziņojumu par konkursu EPSO/AD/293/14, kā arī tiek izvirzīta iebilde par paziņojuma par konkursu EPSO/AD/293/14 prettiesiskumu un nepiemērojamību.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots Civildienesta noteikumu 1. panta, nediskriminācijas un samērīguma principu pārkāpums saistībā ar EPSO un/vai atlases komisijas noteikto otrās valodas izvēles ierobežojumu konkursa kandidātiem, ka tie var izvēlēties vienīgi vācu, angļu vai franču valodu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots vienlīdzīgu iespēju principa pārkāpums saistībā ar EPSO konkursa pārbaudes procedūru.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots LESD 296. panta otrās daļas un Civildienesta noteikumu 25. panta pārkāpums saistībā ar to, ka EPSO nav norādījis pamatojumu lēmumiem, ar ko nosaka un veicina noteiktu valodu režīmu, kā arī ar šo pamatu tiek apgalvots, ka, EPSO, izpildot atlases komisijai piešķirtās funkcijas, ir ticis pārkāpts paziņojums par konkursu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pants.

Prasība, kas celta 2017. gada 3. aprīlī – GY/Komisija

(Lieta T-203/17)

(2017/C 195/45)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: GY (pārstāvji – S. Orlandi un T. Martin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt konkursa EPSO/AD/293/14 atlases komisijas 2016. gada 23. decembra lēmumu nepielaist viņu vērtēšanas centra pārbaudījumam;
- piespriest Eiropas Komisijai samaksāt *ex aequo et bono* aprēķinātu naudas summu EUR 5 000 apmērā kā atlīdzinājumu par nodarīto morālo kaitējumu;
- jebkurā gadījumā piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota atlases komisijas pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde, jo prasītajam nav tikuši izpausti novērtējuma kritēriji, kurus tā ir noteikusi, lai pildītu 2016. gada 20. jūlija spriedumu GY/Komisija, F-123/15, EU:F:2016:160.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atlases komisija nav ievērojusi paziņojumā par konkursu noteikto, jo esot patvaļīgi aprobežojusi prasītāja profesionālās pieredzes novērtējumu, balstoties trijos jautājumos vienīgi uz šīs pieredzes ilgumu.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvotas vairākas acīmredzamas kļūdas vērtējumā, ko esot pieļāvusi atlases komisija, tādēļ esot prettiesisks lēmums piešķirt viņam vien 17 punktus no 56 (kā robežvērtību nosakot 22 punktus).

Prasība, kas celta 2017. gada 3. aprīlī – Argus Security Projects/Komisija un EUBAM

(Lieta T-206/17)

(2017/C 195/46)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Argus Security Projects Ltd (Limassol, Kipra) (pārstāvji – T. Bontinck un A. Guillerme, advokāti)

Atbildētājas: Eiropas Komisija, Eiropas Savienības Robežu palīdzības misija Lībijā (EUBAM)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt EUBAM Libya 2017. gada 24. janvāra lēmumu, ar kuru aizstāts 2014. gada 16. februāra sākotnējais lēmums neizvēlēties sabiedrības Argus iesniegto piedāvājumu publiskajā iepirkumā par drošības pakalpojumu sniegšanu Eiropas Savienības palīdzības misijā integrētai Lībijas robežu pārvaldībai (līgums EUBAM-13-020) un piešķirt publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesības [sabiedrībai] Garda;
- piespriest atbildētājām atlīdzināt tiesāšanas izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Saistībā ar pirmo pamatu tiek apgalvots Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV 2012, L 187, 1. lpp.) 110. panta pārkāpums, publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību dokumentos noteikto normu, it īpaši pretendentu instrukcijas 4.1. un 12.1. punkta, un vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem un to nediskriminācijas principu pārkāpums. Šis pamats ir sadalīts divās daļās:
 - pirmā daļa ir saistīta tehnisko un operacionālo līdzekļu mobilizēšanas saskaņā ar līguma nosacījumiem neesamību;
 - otrā daļa ir saistīta ar cilvēkresursu mobilizēšanas saskaņā ar līguma nosacījumiem neesamību;
 - trešā daļa ir saistīta ar mobilizēšanas plāna neatbilstību faktiskiem apstākļiem un iepriekšējas pretendentu pieredzes naidīgā vidē ņemšanu vērā.
 2. Saistībā ar otro pamatu tiek apgalvots līguma sākotnējo nosacījumu būtisku grozījumu esamība un vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums. Šis pamats ir sadalīts divās daļās:
 - pirmā daļa ir saistīta ar cilvēkresursu novērtējumu;
 - otrā daļa ir saistīta ar tehnisko resursu un to mobilizēšanas plāna novērtējumu.
-

Prasība, kas celta 2017. gada 7. aprīlī – Mabrouk/Padome**(Lieta T-216/17)**

(2017/C 195/47)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk (Tunisa, Tunisija) (pārstāvji – J. R. Farthouat, N. Boulay, advokāti, un S. Crosby, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Padomes 2017. gada 27. janvāra Lēmumu (KĀDP) 2017/153, ar ko groza Lēmumu 2011/72/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Tunisijā (OV 2017, L 23, 19. lpp.), ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ar prasītāja līdzekļu iesaldēšanu tiek pārkāpts saprātīga termiņa noteikums, kas paredzēts ECPAK un ES Pamattiesību hartas, attiecīgi, 6. un 47. pantā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav pietiekama pamata līdzekļu iesaldēšanai:
 - pretēji prasītāja iesniegtajiem pierādījumiem Padome uzskata prasītāja līdzekļus par nelikumīgiem, taču nenorāda pamatojumu;
 - uzskatot prasītāja līdzekļus par nelikumīgiem, Padome pieļauj kļūdu faktu vērtējumā, ciktāl tā ir veikusi jebkādu vērtējumu;
 - līdzekļu iesaldēšanai nav jēgas, jo tā ir paredzēta, lai palīdzētu Tunisijai atgūt nelikumīgi piesavinātos līdzekļus. Tomēr nekādi prasītāja līdzekļi nav bijuši nelikumīgi piesavināti.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar prasītāja līdzekļu iesaldēšanu pēc prezidenta Ben Ali krišanas tiek pārkāptas prasītāja tiesības uz darbu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka līdzekļu iesaldēšana katrā ziņā ir nesamērīga un ar to tiek pārkāptas prasītāja tiesības uz īpašumu.

Prasība, kas celta 2017. gada 18. aprīlī – Recylex u.c./Komisija**(Lieta T-222/17)**

(2017/C 195/48)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Recylex SA (Parīze, Francija), Fonderie et Manufacture de Métaux (Anderlehta, Beļģija), Harz-Metall GmbH (Goslāra, Vācija) (pārstāvji – M. Wellinger, S. Reinart un K. Bongs, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- samazināt naudas sodu, kas tām uzlikts ar Eiropas Komisijas 2017. gada 8. februāra lēmumu (C(2017) 900 *final*) saistībā ar procedūru atbilstoši LESD 101. pantam;
- noteikt prasītājām samaksas kārtību un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, nepiemērojot prasītājām Paziņojuma par atbrīvojumu ⁽¹⁾ 26. punktu (pēdējo rindkopu) attiecībā uz pārkāpuma ilgumu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, nepiemērojot prasītājām Paziņojuma par atbrīvojumu 26. punktu (pēdējo rindkopu) attiecībā uz pārkāpumu, kas skar Franciju.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, piemērojot īpašu 10 % palielinājumu, aprēķinot naudas sodu, pamatojoties uz Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai ⁽²⁾ 37. punktu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, nepiešķirot prasītājām naudas soda 50 % samazinājumu atbilstoši Paziņojuma par atbrīvojumu 26. punkta pirmajam ievilkumam.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāpts samērīguma princips un nediskriminācijas princips, kā arī princips par sodu individualizāciju.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Tiesai ir jāizmanto sava neierobežotā kompetence noteikt prasītājām samaksas kārtību vēl nesamaksātajai naudas soda daļai.

⁽¹⁾ Paziņojums par atbrīvojumu no sodanaudas un sodanaudas samazināšanu kartēļu gadījumos (OV 2006, C 298, 17. lpp.), redakcijā pēc pēdējiem grozījumiem, kas veikti ar Komisijas Paziņojumu – Grozījumi Komisijas Paziņojumā par atbrīvojumu no sodanaudas un sodanaudas samazināšanu kartēļu gadījumos (OV 2015, C 256, 1. lpp.).

⁽²⁾ Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 (OV 2006, C 210, 2. lpp.) 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

Prasība, kas celta 2017. gada 19. aprīlī – Zhejiang India Pipeline Industry/Komisija

(Lieta T-228/17)

(2017/C 195/49)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Zhejiang India Pipeline Industry Co. Ltd (Wenzhou, Ķīna) (pārstāvis – S. Hirsbrunner, lawyer)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2017. gada 26. janvāra Īstenošanas regulu (ES) 2017/141, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Taivānas izcelsmes nerūsējošā tērauda cauruļu piederumu sadrumetināšanai, pabeigtu vai nepabeigtu, importam (OV 2017, L 22, 14. lpp.), ciktāl tā attiecas uz prasītāju;

- piespriet Komisijai un katrai personai, kurai tiks atļauts iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam tiesvedības laikā, atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi vairākas acīmredzamas kļūdas vērtējumā, uzskatot, ka ASV un ES tehnisko standartu nerūsējošā tērauda cauruļu piederumu sadurmetināšanas elementi (SSBWF) ir savstarpēji aizvietojami:
 - Komisija nav izpildījusi savu pienākumu objektīvi izvērtēt attiecīgos pierādījumus, ciktāl dažādas norādes par faktiem saistībā ar savstarpējo aizvietojamību apstrīdētajā regulā ir vai nu neprecīzas, pretrunīgas vai maldinošas. Konkrētāk, ir neprecīzs apgalvojums, saskaņā ar kuru vienīgais importētājs, kurš sadarbojās, kā apgalvots, nav iesniedzis būtiskus pierādījumus.
 - Komisija ir nepareizi uzskatījusi, ka SSBWF tika sertificēti dubulti saskaņā ar Eiropas un ASV standartiem. Tā pamatojās tikai uz nepamatotiem, sūdzības iesniedzēju pēdējā brīdī iesniegtiem apgalvojumiem, kas pirmo reizi tika norādīti tikai pašā apstrīdētajā regulā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un nav sniegusi pienācīgu pamatojumu saistībā ar normālās vērtības koriģēšanu un ir sniegusi pretrunīgus apgalvojumus.
 - Komisija kļūdaini pamatojās uz ES nozares izmaksu un ražošanas datiem, lai noteiktu atbilstīgu korekcijas līmeni. Tā nepamatotu iemeslu dēļ noraidīja priekšlikumu par korekciju, kura pamatā bija Ķīnas tirgus dati.
 - Šajā ziņā ar apstrīdēto regulu ir pārkāpts Pamatregulas 20. pants un LESD 296. pants, kā arī tai nav norādīts pienācīgs pamatojums.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, nosakot aplūkojamo laikposmu, ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.
 - Komisija ir rīkojusies patvaļīgi, neapsverot alternatīvu laikposmu, lai gan tās rīcībā būtu bijuši attiecīgie dati iepriekšējās izmeklēšanas dēļ.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka procedūras, kuras rezultātā tika pieņemta apstrīdētā regula, neatbilst vispārējiem ES tiesību principiem, piemēram, labas pārvaldības, pārskatāmības un prasītāja tiesību uz aizstāvību principiem.
 - Komisija prasītājiem pēc pagaidu informācijas izpaušanas nav savlaicīgi sniegusi "pieejamo informāciju". Kad Komisija šo informāciju līdz ar citiem datiem un informāciju visbeidzot pirmo reizi izpaua galīgās informācijas izpaušanas brīdī, tā prasītājam nesniedza pietiekamu laiku pilnvērtīga novērtējuma sagatavošanai.
 - Tā pārkāpa prasītāja tiesības uz aizstāvību, tam nesniedzot iespēju iesniegt komentārus par galvenajiem secinājumiem, kas bija balstīti uz pēdējā brīža nepārbaudītiem sūdzības iesniedzēja apgalvojumiem, kas pirmo reizi tika norādīti apstrīdētajā regulā.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā regulā, kas pieņemta 2017. gada 26. janvārī, nepareizi ir noteikts prasītāja antidempinga maksājums atbilstoši Pamatregulas noteikumiem, kurā ir noteikta ārkārtēja, analogās valsts metodoloģija parastās importa vērtības aprēķināšanai no Ķīnas Tautas Republikas, neraugoties uz to, ka ES tiesības piemērot šādu izņēmuma procedūru beidzās 2016. gada 11. decembrī.
 - Eiropas Savienība ir apņēmusies ievērot īpašos Ķīnas pievienošanās PTO protokola noteikumus ar Padomes lēmumu, ar kuru ir apstiprināta pievienošanās. Komisijai kā ES iestādei, īstenojot savas pilnvaras, ir jāievēro starptautiskās saistības, kuras ir uzņēmusies Savienība.
 - Apstrīdētā regula neatbilst arī ES saistībām izveidot savus antidempinga noteikumus atbilstoši starptautiskajām tiesībām, it īpaši, ja to noteikumu mērķis ir tieši piešķirt spēku Savienības noslēgtam starptautiskajam līgumam.

Prasība, kas celta 2017. gada 19. aprīlī – Vācija/Komisija**(Lieta T-229/17)**

(2017/C 195/50)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – T. Henze un J. Möller, pārstāvji, un M. Winkelmüller, F. van Schewick un M. Kottmann, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2017. gada 25. janvāra Lēmumu (ES) 2017/133 par atsauci uz saskaņoto standartu EN 14342:2013 “Koka grīdas un parkets. Īpašības, atbilstības novērtēšana un marķēšana” saglabāšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ar ierobežojumu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 305/2011 (OV 2017, L 21, 113. lpp.),
- atcelt Komisijas 2017. gada 25. janvāra Lēmumu (ES) 2017/145 par to, lai atsauci uz saskaņoto standartu EN 14904:2006 “Sporta laukumu segumi – Segumi universālām sporta zālēm – Specifikācija” *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* saglabātu ar ierobežojumiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 305/2011 (OV 2017, L 22, 62. lpp.),
- atcelt Komisijas paziņojumu saistībā ar īstenojamo Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 305/2011, ar ko nosaka saskaņotus būvizrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK (OV 2017, C 76, 32. lpp.), ciktāl tā attiecas uz saskaņoto standartu EN 14342:2013 “Koka grīdas un parkets. Īpašības, atbilstības novērtēšana un marķēšana”,
- atcelt Komisijas paziņojumu saistībā ar īstenojamo Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 305/2011, ar ko nosaka saskaņotus būvizrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK (OV 2017, C 76, 32. lpp.), ciktāl tā attiecas uz saskaņoto standartu EN 14904:2006 “Sporta laukumu segumi – Segumi universālām sporta zālēm – Specifikācija”, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti būtiski procedūras noteikumi.

Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka Komisija, pieņemot apstrīdētos lēmumus, ir pārkāpusi būtiskus procedūras noteikumus, kas ir paredzēti Regulas (ES) Nr. 305/2011⁽¹⁾ 18. pantā. Komisija neesot iesaistījusi, pamatojoties uz Direktīvas 98/34/EK⁽²⁾ 5. pantu izveidoto komiteju, paredzētā apspriešanās ar attiecīgo Eiropas standartizācijas iestādi esot tikusi veikta kļūdaini un apstrīdētie lēmumi neesot tikuši pieņemti “ņemot vērā”, pamatojoties uz minētās direktīvas 5. pantu izveidotās “komitejas atzinumu”.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav norādīts pamatojums.

Ar otro pamatu prasītāja iebilst, ka ar apstrīdētajiem lēmumiem neesot izpildīts LESD 296. panta otrajā daļā paredzētais pienākums norādīt pamatojumu, jo tajos neesot pausta nostāja attiecībā uz saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 305/2011 18. panta 1. punktu centrālo jautājumu, vai konkrētie saskaņotie standarti atbilst attiecīgajiem mandātiem un ar tiem ir nodrošināta būvēm izvirzīto pamatprasību izpilde. No tā izrietot, ka ne Vācijas Federatīvā Republika, ne Vispārējā tiesa nevarot novērtēt, uz kādiem būtiskajiem tiesiskajiem un faktiskajiem apsvērumiem Komisija ir pamatojusies.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpta Regula (ES) Nr. 305/2011.

Turpinājumā prasītāja apgalvo, ka ar apstrīdētajiem lēmumiem un apstrīdēto paziņojumu esot pārkāptas Regulas (ES) Nr. 305/2011 materiāltiesiskās normas.

- Pirmkārt, ar apstrīdētajiem lēmumiem un apstrīdēto paziņojumu esot pārkāpta Regulas (ES) Nr. 305/2011 17. panta 5. punkta pirmā un otrā daļa, jo pretēji minētajām tiesību normām, Komisija neesot pārbaudījusi, ciktāl konkrētie saskaņotie standarti atbilst attiecīgajiem mandātiem, un līdz ar to neesot pareizi novērtējusi, ka šāda atbilstība faktiski nepastāv.
- Otrkārt, ar apstrīdētajiem lēmumiem un apstrīdēto paziņojumu esot pārkāpts Regulas (ES) Nr. 305/2011 18. panta 2. punkts apvienojumā ar 3. panta 1. un 2. punktu, kā arī 17. panta 3. punkta pirmo daļu. Komisija esot atstājusi bez vērības faktu, ka tiesību normās, uz kurām attiecas šī tiesvedība, nav paredzētas procedūras un kritēriji ekspluatācijas īpašību novērtējumam attiecībā uz tā saukto citu bīstamo vielu izdalīšanos, un līdz ar to tās neesot pilnīgas attiecībā uz būvizstrādājumu būtisku raksturlielumu un tāād apdraudot būvēm izvirzīto pamatprasību izpildi.
- Visbeidzot Komisija, nosakot apstrīdētos pasākumus esot pieļāvusi vēl vienu kļūdu vērtējumā, atstājot bez vērības ar Regulas (ES) Nr. 305/2011 18. panta 2. punktu piešķirto iespēju atsaukt uz attiecīgo saskaņoto standartu *Oficiālajā Vēstnesī* papildināt ar prasītājas ierosināto ierobežojumu.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 9. marta Regula (ES) Nr. 305/2011, ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK (OV 2011, L 88, 5. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīva 98/48/EK, ar kuru groza Direktīvu 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā (OV 1998, L 217, 18. lpp.).

Prasība, kas celta 2017. gada 19. aprīlī – *Siberian Vodka*/EUIPO – *Friedr. Schwarze* (“DIAMOND ICE”)

(Lieta T-234/17)

(2017/C 195/51)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Siberian Vodka AG* (Herisau, Šveice) (pārstāvis – O. Bischof, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *Friedr. Schwarze GmbH & Co. KG* (Oelde, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: vārdiskas preču zīmes “DIAMOND ICE” starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – starptautiska reģistrācija Nr. 1 211 695

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2017. gada 8. februāra lēmums lietā R 1171/2016-4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtnās padomes 2017. gada 8. februāra lēmumu lietā R 1171/2016-4;
- piespriest atbildētajam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts.

Prasība, kas celta 2017. gada 20. aprīlī – *Dometic Sweden*/EUIPO (“MOBILE LIVING MADE EASY”)

(Lieta T-235/17)

(2017/C 195/52)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Dometic Sweden AB* (Solna, Zviedrija) (pārstāvji – R. Furneaux un E. Humphreys, Solicitors)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “MOBILE LIVING MADE EASY” – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 952 592

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2017. gada 13. februāra lēmums lietā R 1832/2016-2

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu saistībā ar pieteiktajām precēm un pakalpojumiem, attiecībā uz kurām lēmums tika apstiprināts;
- atcelt EUIPO 2016. gada 10. augusta vērtējumu saistībā ar pieteikuma reģistrējamību;
- nodot lietu atpakaļ EUIPO, lai tiktu grozīts tā lēmums;
- lemt par izdevumiem Apelācijas padomē un tiesāšanās izdevumiem Vispārējā tiesā.

Izvirzītais pamats

- Regulas Nr. 207/2009 75. panta un 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 25. aprīlī – *Gugler*/EUIPO – *Gugler France* (“GUGLER”)

(Lieta T-238/17)

(2017/C 195/53)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Alexander Gugler* (Maxdorf, Vācija) (pārstāvis – M. C. Simon, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *Gugler France* (Besançon, Francija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašnieks: prasītājs

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “GUGLER” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 3 324 902

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 31. janvāra lēmums lietā R 1008/2016-1

Prasītāja prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tas attiecas uz Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas Nr. 3 324 902 atcelšanu un pienākumu atlīdzināt atcelšanas pieteikuma iesniedzējam izdevumus EUR 550 apmērā;
- piespriest EUIPO atlīdzināt prasītājam tiesāšanās izdevumus, kas ir saistīti ar šo tiesvedību.

Izvirzītie pamati:

- labas pārvaldības principa pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkta un 54. panta 2. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 25. aprīlī – Vācija/Komisija

(Lieta T-239/17)

(2017/C 195/54)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – D. Klebs un T. Henze)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2017. gada 14. februāra Īstenošanas lēmuma (ES) 2017/264, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), 1. pantu un pielikumu daļā, kurā no Savienības finansējuma tiek izslēgti Vācijas Federatīvās Republikas maksājumu aģentūras *Hauptzollamt Hamburg-Jonas* maksājumi ELGF EUR 1 964 861,71 apmērā, kā arī
- piespriest atbildētājai samaksāt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka procenti nav aprēķināti un norādīti kļūdaini

Regulas Nr. 1290/2005 ⁽¹⁾ 31. panta 1. punkts, skatīts kopā ar 32. panta 5. punktu, skatīta kopā ar Regulas (EK) Nr. 885/2006 ⁽²⁾ (attiecīgi, Regulas (ES) Nr. 1306/2013 ⁽³⁾ 52. panta 1. punktu, skatītu kopā ar 54. panta 2. punktu, skatītu kopā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 908/2014 ⁽⁴⁾ 29. panta f) punktu) 6. panta h) punkta pārkāpums, izslēdzot no finansējuma izdevumus, lai gan Vācijas iestādes attiecīgajā laikposmā esot ievērojušas visas atbilstošās tiesību normas, it īpaši esot aprēķinājušas procentus atbilstoši piemērojamajiem III tabulas noteikumiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 885/2006 (Regulas Nr. 1233/2007 ⁽⁵⁾ redakcijā).

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka lēmumam nav norādīts pamatojums

Esot pieļauts LESD 296. panta otrā punkta pārkāpums, jo Komisija neesot pietiekami un nepretrunīgi pamatojusi, kādēļ no Regulas (ES) Nr. 1290/2005 31. panta 1. punkta, skatīta kopā ar 32. panta 5. punktu, skatīta kopā ar Regulas (EK) Nr. 885/2006 (Regulas (EK) Nr. 1233/2007 redakcijā) 6. panta h) punktu, ir jāizriet dalībvalstu pienākumam jau no 2006. līdz 2008. gadam kā nelikumības saistībā ar atļūdināšanu par eksportu III tabulā atbilstoši Regulai (EK) Nr. 885/2006 (Regulas (EK) Nr. 1233/2007 redakcijā) norādīt atgūtās summas un attiecīgos procentus kopējā rindā un vēl pirms procentu noteikšanas (turklāt netiek apstrīdēta pašu tiesību uz procentiem esamība). Tāpat arī Komisija neesot pietiekami un nepretrunīgi pierādījusi, kā tieši ir izpaudusies galveno kontroles pienākumu neizpilde.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir beidzies Regulas (EK) Nr. 1290/2005 31. panta 4. punktā paredzētais termiņš

Regulas (EK) Nr. 1290/2005 31. panta 4. punkta a) apakšpunkta un Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. panta 4. punkta a) apakšpunkta pārkāpums, jo Komisija 24 mēnešu laikā pēc izdevumu izdarīšanas rakstiski neesot paziņojusi iebildumus (procentu aprēķināšana un norādīšana, kā arī galveno kontroļu neveikšana), ar ko tā ir pamatojusi izslēgšanu no finansējuma.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots pārmērīgs procesa ilgums

Regulas (EK) Nr. 1290/2005 31. panta, kā arī Regulas (EK) Nr. 885/2006 11. panta un Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. panta, kā arī Īstenošanas regulas (ES) Nr. 908/2014 34. panta saistībā ar vispārējā principa par administratīvā procesa saprātīgu termiņu pārkāpums un tiesību uz aizstāvību pārkāpums, jo procedūra Komisijā esot bijusi pārmērīgi ilga.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots samērīguma principa pārkāpums

Regulas (EK) Nr. 1290/2005 31. panta 2. punkta un Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. panta 2. punkta, kā arī samērīguma principa pārkāpums, jo Komisija, izdarot vienotu korekciju 5 % apmērā, neesot atbilstoši novērtējusi iespējamā pārkāpuma veidu un apmēru. It īpaši Komisija neesot ņēmusi vērā apstākli, ka Savienībai nav radušies finansiāli zaudējumi un nav arī jebkad bijis faktiskais zaudējumu rašanās risks, un prasītājam (ja vispār) ir tikai neliels parāds. Turklāt Komisija esot pārkāpusi samērīguma principu, jo tā bez saprotamas saistības esot izdarījusi gada atlikuma korekciju ne tikai par strīdīgajiem 2006. līdz 2008. budžeta gadiem, bet arī par 2010. gadu.

- (¹) Padomes 2005. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV 2005, L 201, 1. lpp.).
- (²) Komisijas 2006. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 885/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz maksājumu aģentūru un citu struktūru akreditāciju un ELGF un ELFLA grāmatojumu noskaidrošanu (OV 2006, L 171, 90. lpp.).
- (³) Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (EK) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV 2013, L 347, 549. lpp.).
- (⁴) Komisijas 2014. gada 6. augusta Īstenošanas regula (ES) Nr. 908/2014, ar ko paredz noteikumus par to, kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 piemēro attiecībā uz maksājumu aģentūrām un citām struktūrām, finanšu pārvaldību, grāmatojumu noskaidrošanu, noteikumiem par pārbaudēm, nodrošinājumu un pārredzamību (OV L 255, 28.8.2014., 59. lpp.).
- (⁵) Komisijas 2007. gada 22. oktobra Regula (EK) Nr. 1233/2007, ar kuru groza Komisijas Regulu (EK) Nr. 885/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz maksājumu aģentūru un citu struktūru akreditāciju un ELGF un ELFLA grāmatojumu noskaidrošanu

Prasība, kas celta 2017. gada 25. aprīlī – Polijas Republika/Komisija

(Lieta T-241/17)

(2017/C 195/55)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāvis – B. Majczyna)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2017. gada 14. februāra Īstenošanas lēmumu (ES) 2017/264, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), daļā par summas EUR 25 708 035,13 apmērā izslēgšanu no Eiropas Savienības finansējuma, kas ir Polijas Republikas akreditētas maksājumu aģentūras izdevumi;
- piespriest Eiropas Komisijai segt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja apgalvo, ka esot pārkāpts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 ⁽¹⁾ 52. panta 1. punkts, jo finansu korekcijas tika piemērotas izdevumiem, kas radušies Polijas iestādēm, kompensējot 2011. gada ražas neesamību izņēmuma atbalsta pasākumu augļu un dārzeņu nozarei ietvaros, kas ir paredzēti Regulā Nr. 585/2011 ⁽²⁾, jo esot pieļauta kļūda tiesību interpretācijā, lai gan šie Polijas iestāžu izdevumi bija atbilstoši Savienības tiesību normām un it īpaši tie nebija pretrunā Regulas Nr. 543/2011 85. pantam ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulas (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV 2013, L 347., 549.lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2011. gada 17. jūnija Īstenošanas regula (ES) Nr. 585/2011, ar ko nosaka pagaidu ārkārtas atbalsta pasākumus augļu un dārzeņu nozarē (OV 2011, L 160, 71. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regula (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari (OV 2011, L 157, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2017. gada 24. aprīlī – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik/EUIPO (“Национальный Продукт”)

(Lieta T-246/17)

(2017/C 195/56)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik GmbH (Bühl, Vācija) (pārstāvis –A. Lingenfelter, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “Национальный Продукт” – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 747 513

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 16. februāra lēmums lietā R 1017/2016-1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta un 2. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 27. aprīlī – Azarov/Padome**(Lieta T-247/17)**

(2017/C 195/57)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Mykola Yanovych Azarov (Kijeva, Ukraina) (pārstāvji – G. Lansky un A. Egger, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atbilstoši LESD 263. pantam atzīt par spēkā neesošu Padomes 2017. gada 3. marta Lēmumu (KĀDP) 2017/381, ar kuru groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2017, L 58, 34. lpp.), kā arī Padomes 2017. gada 3. marta Īstenošanas regulu (ES) 2017/374, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2017, L 58, 1. lpp.), ciktāl šie akti attiecas uz prasītāju;
- atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 64. pantam noteikt atsevišķus procesa organizatoriskos pasākumus, konkrēti:
 - uzdot jautājumus Padomei;
 - lūgt Padomei rakstveidā vai mutvārdos sniegt apsvērumus par noteiktiem strīda aspektiem;
 - pieprasīt informāciju no Padomes un no trešajām personām, tai skaitā Komisijas, EĀDD un Ukrainas;
 - lūgt iesniegt dokumentus vai pierādījumus saistībā ar lietu;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas pamattiesības.

Šā pamata ietvaros prasītājs atsaucas uz to, ka ir pārkāptas tiesības uz īpašumu un tiesības uz darījumdarbības brīvību. Viņš tostarp izvirza iebildumu par noteikto ierobežojošo pasākumu nesamērīgumu.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.

Prasība, kas celta 2017. gada 24. aprīlī – avanti/EUIPO (“avanti”)**(Lieta T-250/17)**

(2017/C 195/58)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: avanti GmbH (Hamburga, Vācija) (pārstāvis – M. Bahmann, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “avanti” – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 646 038

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 14. februāra lēmums lietā R 801/2016–5

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atļaut reģistrēt 2015. gada 6. oktobrī Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (EUIPO) iesniegto preču zīmi ar numuru 01464038 un publicēt preču zīmi reģistrācijas procesa turpināšanai.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 28. aprīlī – Robert Bosch/EUIPO (“Simply. Connected.”)

(Lieta T-251/17)

(2017/C 195/59)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Robert Bosch GmbH (Štutarte, Vācija) (pārstāvji – S. Völker un M. Pemsel, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “Simply. Connected.” – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 814 057

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 9. marta lēmums lietā R 948/2016–5

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā Apelācijas padomē.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 64. panta, lasot to kopsakarā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 263. pantu, pārkāpums;
 - Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2017. gada 28. aprīlī – Robert Bosch/EUIPO (“Simply. Connected.”)**(Lieta T-252/17)**

(2017/C 195/60)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Robert Bosch GmbH (Štutgarte, Vācija) (pārstāvji – S. Völker un M. Pemsel, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “Simply. Connected” – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 814 032

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 10. marta lēmums lietā R 947/2016–5

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus apelācijas procesā.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 64. panta, lasot to kopsakarā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 263. pantu, pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 28. aprīlī – Der Grüne Punkt/EUIPO – Halston Properties (Apļa ar divām bultām attēls)**(Lieta T-253/17)**

(2017/C 195/61)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland GmbH (Ķelne, Vācija) (pārstāvji – P. Goldenbaum, I. Rohr un N. Ebbecke, advokātes)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Halston Properties, s. r. o. GmbH (Bratislava, Slovākija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme (Apļa ar divām bultām attēls) – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 298 273

Process EUIPO: atcelšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 20. februāra lēmums lietā R 1357/2015-5

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- personas, kas iestājusies lietā, dalības tiesvedībā gadījumā piespriest šai personai segt savus tiesāšanās izdevumus pašai.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta pārkāpums.
-

LABOJUMI**Labojums Oficiālajā Vēstnesī publicētajā paziņojumā lietā T-232/16 P**

(“Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis” C 63, 2017. gada 27. februāris)

(2017/C 195/62)

Paziņojumu lietā T-232/16 P Komisija/Frieberger un Vallin lasīt šādi:

Vispārējās tiesas 2017. gada 19. janvāra spriedums – Komisija/Frieberger un Vallin

(Lieta T-232/16 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Pensijas — Civildienesta noteikumu reforma — Pensionēšanās vecuma palielināšana — Lēmums, ar kuru atteikta iegūto pensijas tiesību pārrēķināšana — Ne ultra petita princips — Kļūda tiesību piemērošanā — Pienākums norādīt pamatojumu

(2017/C 063/39)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – G. Berscheid un G. Gattinara)

Pārējie lietas dalībnieki: Jürgen Frieberger (Woluwe-Saint-Lambert, Beļģija), Benjamin Vallin (Saint-Gilles, Beļģija) (pārstāvji – J.-N. Louis un N. de Montigny, advokāti)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2016. gada 2. marta spriedumu Frieberger un Vallin/Komisija (F-3/15, EU:F:2016:26) ar mērķi šo spriedumu atcelt

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2016. gada 2. marta spriedumu Frieberger un Vallin/Komisija (F-3/15, EU:F:2016:26);
- 2) noraidīt prasību, ko lietā F-3/15 Civildienesta tiesā iesnieguši Jürgen Frieberger un Benjamin Vallin;
- 3) katrs lietas dalībnieks sedz savus apelācijas tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus pats;
- 4) J. Frieberger un B. Vallin atlīdzina saistībā ar tiesvedību Civildienesta tiesā radušos tiesāšanās izdevumus, tostarp Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 5) Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus paši gan saistībā ar tiesvedību Civildienesta tiesā, gan šajā instancē.

⁽¹⁾ OV C 243, 4.7.2016.

